

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

35. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

4. ZÁŘÍ 2011

Z obsahu:

Cesta rozjímání

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
17. srpna 2011
- strana 2 -

Apoštolka úcty

k Ježíšovým Ranám (3)
Giandomenico Mucci SJ
- strana 4 -

Ano, mluvmě klidně

o lásce a o čistotě
Christof Gaspari
- strana 5 -

Ježíšova poselství

P. Ottavio
Michelinimu (6)
- strana 6 -

Děti umírají hladem

Ve východní Africe
jsou miliony lidí
ohroženy smrtí hladem
- strana 7 -

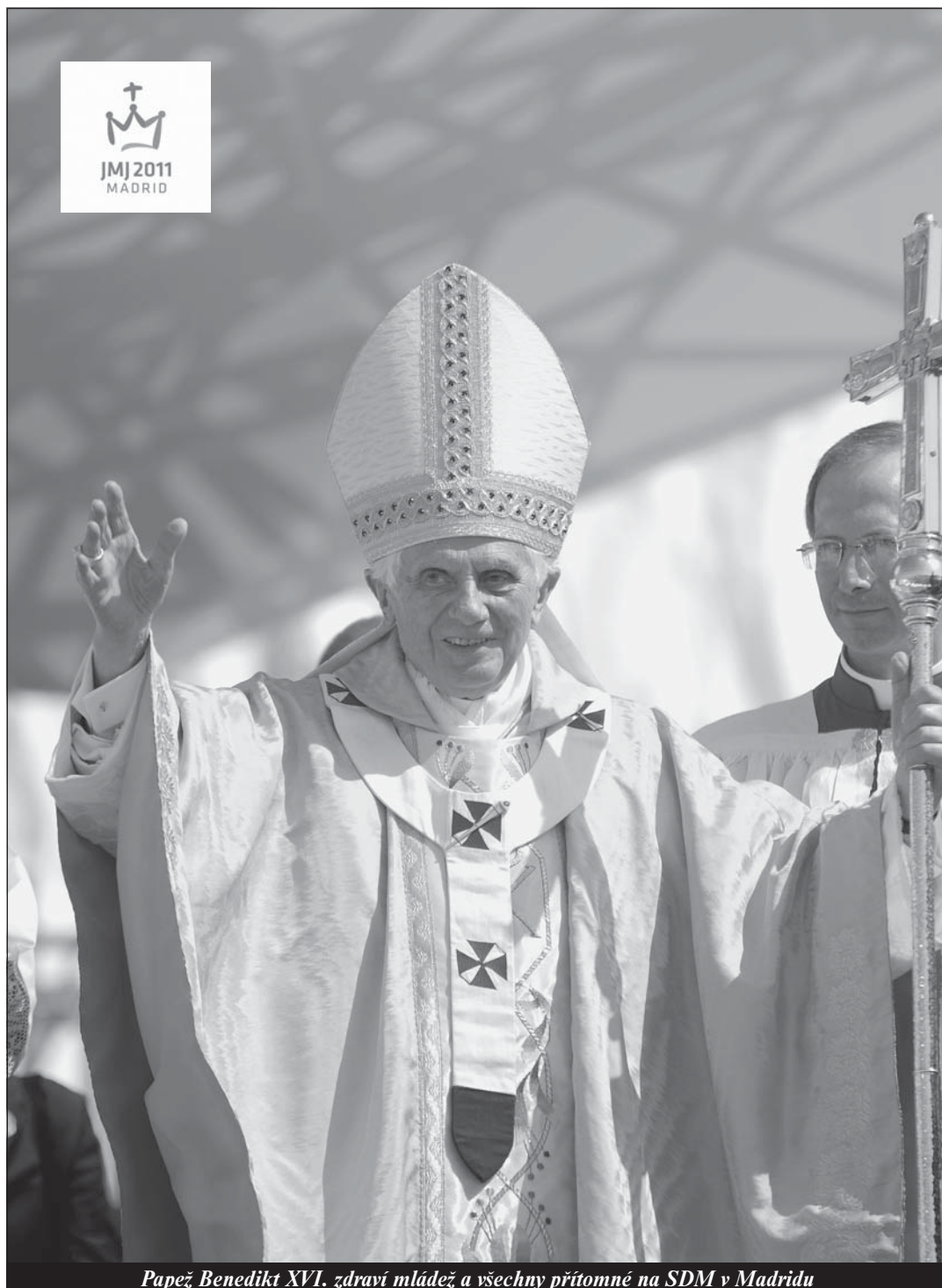
Ze smrti

doprostřed života

Georg uzdravený
z alkoholismu nachází
ve Večeřadle nový život
s Ježíšem Kristem
- strana 8 -

Srdce Ježíšovo

Leonardo Trigiani
- strana 11 -

Papež Benedikt XVI. zdraví mládež a všechny přítomné na SDM v Madridu

Mladí lidé z celého světa se sešli v Madridu, aby se setkali s Pánem a jeho náměstkem na zemi, posílili a vyznali svou víru. Hlavní město Španělska ukázalo při přijetí hlavy katolické církve a účastníků celosvětového setkání mládeže svou dvojitou tvář. Na jedné straně je oficiálně vítalo se vši okázalostí, ale

Pohled na toto nevidané shromáždění byl opravdu impozantní. Sotva si umíme představit, jak velká síla v něm byla skryta. Nevím, co by si počala policie, kdyby do těch dvou milionů mladých vjel podobný duch jako do londýnských výtržníků, mládeže bez orientace a bez pevného bodu, stržené k ničivé a nemilosrdné rebelii. Ale ta

Editorial

na druhé straně se zde našli takoví, kteří dávali najevo také otevřené nepřátelství a až neuvěřitelnou zášť. Mladí katolíci muse-li někdy procházet špalírem, který jim nenávisťně spílal, a kdyby mohl, byl by je snad i fyzicky napadl. Pokojnou mládež s úsměvem a písněmi na rtech a růžencem v rukou musely před tímto davem chránit policejní kordony. Jaká křivda se tomuto davu dělá? Jeho zloba připomíná výkřiky, jimiž se zlí duchové osopili ústy posedlého na Pána, sotva vstoupil do synagogy: „Co je ti do nás? Přišel jsi, abys nás trápil? Víš, kdo jsi!“

Upřímné a radostné svědectví víry je pro Satana skutečně velkou provokací, protože má v sobě obrovskou sílu. Sdělovacím prostředkům, které před SDM referovaly jen o protestních demonstracích, nestačily po jejich skončení celé stránky na to, aby vyjádřily svůj obdiv k milionovému shromáždění mladých katolíků. Nečekaná povětrnostní nepohoda, kterou papež i jeho mládež úspěšně přestáli při noční vigílii, inspirovala komentátora listu La Razon k tomu, že nazval tento festival mladých „bouře víry“.

la jiným duchem. Dávala o sobě slyšet a někomu se jejich chování před kamerou mohlo zdát až rozpustilé, ale stačilo doslova jedno slovo, aby milionová masa okamžitě zaměnila své výkřiky za hrobové ticho. Nevím, zda by někdo jinde dokázal takto ovládnout milionový dav. Jenže tito mladí se nepřišli do Madridu ani vybořit, ani vydovářet. Nepřišli, aby prosazovali sami sebe. Oni se naopak přišli pokorně poklonit. Oni přišli za Ježíšem a za tím, kterého jim sám Ježíš posílá jako svého náměstka. Už předtím než se sešli na vojenském letišti, přeplňovali v tichosti a adoraci na padesát kostelů a adorovali v mlčení i tam, kde zůstala Nejsvětější svátost jen ve svatostánku. Svou „bojovou náladu“ obrátili proti svým hříchům, které poráželi u 200 zpovědníků v parku Retiro.

Literární noviny zveřejnily nedávno rouhavý a výsměšný hanopis na Nejsvětější svátost. Odpověď na svůj pamflet si můžou přečíst na stránkách světového tisku, který nenachází dosti

Dokončení na str. 12

Letecký pohled na shromáždění mladých při SDM v Madridu

Cesta rozjímání

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 17. srpna 2011*

Drazi bratři a sestry, jsme ještě ve světle slavnosti Nanebevzaté, která je – jak jsem řekl – svátkem naděje. Maria dospěla do ráje a to je naše místo určení. Otázka je, jak tam Maria dospěla; ona – říká evangelium – je ta, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána (Lk 1,45). Maria tedy uvěřila, odevzdala se Bohu, vstoupila se svou vůlí do vůle Páně a to byla právě ta nejpřímější cesta do ráje. Uvěřit, odevzdat se Pánu, vstoupit do jeho vůle: to je podstatné určení.

Dnes bych nechtěl mluvit o této cestě víry, ale jen o malém aspektu života modlitby, která je životem styku s Bohem, tj. o rozjímání. A co je rozjímání? To znamená „rozpomenout se“ na to, co Bůh řekl, a nezapomínat na žádné jeho dobrodiny (srov. Ž 103,2b). Často vidíme jen negativní věci; musíme chovat ve své paměti také pozitivní věci, dary, které nám Bůh dal, být pozorní k pozitivním znamením, která přicházejí od Boha, a pamatovat na ně. Hovoříme tedy o jednom druhu modlitby, který se v křesťanské tradici nazývá „vnitřní modlitba“. Známe obvykle ústní či slovní modlitbu, přirozeně tato modlitba musí být přítomná také v mysli a srdci, ale dnes mluvíme o rozjímání, které neužívá slov, ale znamená navázat styk naší mysli s Božím srdcem. Zde je Maria velmi reálným vzorem. Evangelista Lukáš opakuje několikrát, že Maria uchovávala všechny ty věci a rozjímal o nich ve svém srdci (2,19; srov. 2,51b). Strážkyňe nezapomíná, ona je pozorná ke všemu, co jí Pán řekl a učinil, a rozjímá, tzn. vstupuje do styku s tím vším a přemítá o tom ve svém srdci.

Tedy ona, která „uvěřila“ andělovo zvěstování a stala se ná-

strojem, aby se věčné Slovo Nejvyššího mohlo vtělit, přijala také do svého srdce obdivuhodný zážitek onoho lidsky-božského zrození, rozjímal o něm, setrvala v úvahách o tom, co s ní Bůh učinil, aby přijala Boží vůli do svého života a odpověděla na ni. Tajemství vtělení Božího Syna a Mariina mateřství je tak veliké, že vyžaduje proces zvnitřnění, není to jen něco fyzického, co s ní Bůh vykoná, nýbrž něco, co vyžaduje zvnitřnění u Marie, která se snaží prohloubit porozumění a vysvětlit smysl, pochopit zřetele a souvislosti. A tak den po dni v mlčení běžného života Maria pokračuje v tom, že uchovává ve svém srdci následující obdivuhodné události, jejichž je svědkem, až ke krajní zkoušce Kříže a slávy zmrtychvstání. Maria plně prožívala svůj život, své každodenní povinnosti, své mateřské poslání, ale dokázala uchovat v sobě vnitřní prostor pro úvahy o Božím slovu a vůli, která se odehrávala v ní, v tajemstvích života jejího Syna.

V naší době jsme vyčerpáváni tolika aktivitami a úkoly, zaměstnáními a problémy; často se snažíme vyplnit všechn čas dne, aniž bychom se zastavili, našli chvíli k zamyšlení, k duchovnímu životu, styku s Bohem. Maria nás učí, jak je nutné nacházet v našich dnech při vši aktivitě také chvíli k usebranosti v mlčení a rozjímání o tom, co nás chce Pán naučit, jak chce být přítomný a působit ve světě a v našem životě: abychom byli schopni na chvíli se zastavit a rozjímat. Svátý Augustin přirovnává rozjímání o Božích tajemstvích k asimilaci pokrmu a používá slovo, které postupuje celou křesťanskou tradici: „přežvykovat“; Boží tajemství totiž ustavičně zaznívají v nás samých, aby se nám

Dokončení na str. 10

Láska a řád

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Dá-li si říci, získals svého bratra.

Dříve než ses dnes vrátil do Ježíšovy školy, věnoval Pán velkou pozornost největšímu možnému ohrožení, a tím je hřích a všechno to, co k němu vede. Chceš-li se proto vyhnout tomuto neštěstí, musíš se varovat i příležitosti ke hříchu a všeho pohoršení. Těm, kteří přesto zbloudí a zabřednou do hříchu, projevuje Pán nejvyšší míru své dobroty a milosrdenství. Není pro něho větší radosti než najít takovou ztracenou ovci. Do této radosti chce dnes Pán zapojit i tebe. Je to pro tebe nejen velká čest, ale i velká odpovědnost.

Ježíšovým slovům můžeš plně porozumět, když si budeš vědom, že církevní společenství tvoří duchovní tělo, v němž nikdo nejedná jen sám pro sebe a za sebe. Zdravý či nemocný úd se týká vždy celého těla. Organismus společenství potřebuje nejen vnitřní lásku a vzájemné pochopení, ale také jasná pravidla společného soužití i pro případ, že některý úd se těžce roznemůže.

Ježíšova slova se tě tedy týkají dvojnásob. Na jedné straně ti ukazují, jak se máš zapojit do působení jeho milosrdenství a aktivně přispět k blahu svého bratra i celého společenství. Na druhé straně se dovídáš, že v případě poklesku ostatní nezůstávají k tobě lhostejní a mají ti v první řadě nabídnout pomocnou ruku.

I zbloudilého hříšníka nazývá Pán dále tvým bratrem. Vztah k němu se tedy musí vyznačovat láskyplnou bratrskou vstřícností a nikoliv odsouzením. Nepřichází k němu jako soudce, ale jako vyslanec Božího milosrdenství. *Láska bližnímu neublíží.* Ale samotné hříšné jednání nepřipouští žádnou shovívavost. Svou lásku uplatníš tedy tak, že ho pokáráš diskretně mezi čtyřma očima s cílem, aby rozhovor v ovzduší lásky vedl ke skutečné nápravě. Čím větší je tvoje odpovědnost za zbloudilého bratra, tím závažnější je tvoje povinnost nemlčet k hříchu. Jinak se vystavuješ nebezpečí, že Bůh bude *jeho krev vymáhat z tvé ruky.*

S tímto vědomím se také musíš dívat na toho, kdo přijde za tebou, aby ti domluvil, jestliže jsi klesl. Nehledej přitom u něho postranní, či dokonce zlé úmysly. I když máš pocit, že by k tobě mohl být příjemnější, myslí spíše na to, že jedná, jak umí, ale přišel za tebou, protože mu to ukládá jeho

láska a pokyn našeho Pána. Dříve než mu cokoli odpovíš, uvědom si, že přichází za tebou kvůli tvému dobru také jménem celého společenství, které má zájem na tvé úplné nápravě. Povinnosti bratrského napomenutí se nikdo nemůže vyhýbat tím, že spoléhá na druhé nebo je odkládá či přenechává náhodě. Tím bys vystavoval hřešícího bratra vážnému nebezpečí. Čím déle tvůj bratr setrvává v hříchu, tím obtížnější může být obrácení a návrat, a navíc narůstá i způsobené pohoršení, které ohrožuje celé společenství, tedy i tebe.

Ale může se stát, že taková bratrská snaha nebude úspěšná. Jestliže roste neústupnost viníka, Pán požaduje, aby se zvýšil i důraz a naléhavost domluvy. Než dojde ke krajní možnosti, veřejnému napomenutí, má se odbyť znovu rozhovor, tentokrát za účasti *dvou nebo tří svědků*. Z toho poznáváš, jak velice Pánu záleží na tom, aby opravdu došlo k nápravě, a se stejnou vážností se tím má zabývat i celé společenství.

Teprve v případě, že už nic nepomáhá a mine se účinkem i důrazné napomenutí církevních představených, pak je to sám zbloudilý, který se svou zatvrdlostí a nepřístupností vylučuje ze společenství. Měj to na paměti pro případ, že by ses sám něčím vážně provinil a pak tvrdošijně a pyšně odmítal službu lásky, kterou ti nabízejí nejen tvoji blízcí, ale i sami církevní představení. Uvědom si, jak nebezpečný je stav, kdy lidská pýcha a tvrdohlavost tak silně zakalí člověku duchovní zrak, že se raději odloučí od společenství, než aby se vzdal zalíbení ve svém hříšném stavu. Pak společenství nezbuďte, než aby dalo přednost dobru církevní obce před ohledy na nepřístupného jedince.

Takové rozhodnutí je vždy bolestné, ale v případě tvrdošijnosti nevyhnutelné. Není výrazem necitelnosti k provinilému, nýbrž důsledkem nepřístupnosti provinilého. Sám Ježíš mu dává velkou váhu, když nás ujišťuje, že taková rozhodnutí církevních představených plně respektuje sám Bůh. Nedívej se proto na ně jako na projev slepé přisrčnosti. V ohrožení veřejného blaha je projevem milosrdenství vystoupit proti zlu s veškerou rozhodností, neboť ve skutečnosti nic není bezohlednějšího než zlo, byť by se tvářilo sebemírumilovněji.

Být vyloučen z křesťanského společenství je největší duchovní ztrátou. Pán totiž zdůrazňuje, že právě společenství církve je tím prostředím, ve kterém má zalíbení a ve kterém přebývá. Tam, kde bratři a sestry žijí ve shodě s Bohem a mezi sebou navzájem ve svornosti a jednomyslnosti, přebývá Je-

Liturgická čtení

1. čtení – Ez 33,7-9

Toto praví Hospodin: „Nuže, synu člověka, ustanovil jsem tě strážným pro Izraelův dům. Když uslyšíš z mých úst slovo, napomeň je mým jménem. Když řeknu bezbožnému: Zemřeš! a ty mu nebudeš domlouvat, aby se odvrátil od svého chování, umře on, bezbožník, pro svou nepravost, ale jeho krev budu vymáhat z tvé ruky. Když se však budeš snažit odvrátit bezbožného od jeho chování, aby se změnil, ale on nezmění své chování, zemře pro svoji nepravost, ty však sám sebe zachrániš.“

2. čtení – Řím 13,8-10

Nebudte nikomu nic dlužni – jen vzájemnou lásku. Neboť kdo druhého miluje, splnil zákon. Vždyť přikázání „nebudeš cizoložit, nebudeš zabíjet, nebudeš krást, nebudeš žádostivý“, a je-li ještě nějaké jiné přikázání, všechna jsou shrnuta v tomto: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Láska bližnímu neublíží. Naplněním zákona je tedy láska.

Evangelium – Mt 18,15-20

Ježíš řekl svým učedníkům: „Když tvůj bratr zhřeší proti tobě, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima. Dá-li si od tebe říci, svého bratra jsi získal. Nedá-li si však říci, přiber si ještě jednoho nebo dva, aby »každá výpověď byla potvrzena ústy dvou nebo tří svědků«. Když je však neposlechne, pověz to církvi. Jestliže však neposlechne ani církev, ať je pro tebe jako pohan nebo celník. Amen, pravím vám: Všecko, co svážete na zemi, bude svázáno na nebi, a všecko, co rozvázete na zemi, bude rozvázáno na nebi. Opět vám říkám: Jestliže se shodnou na zemi dva z vás na jakékoli věci a budou o ni prosit, dostanou ji od mého nebeského Otce. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“

žís s radostí *uprostřed nich*. Pro jeho přítomnost shlíží Otec na tuto družinu se zalíbením, a když sám jeho Syn se spojuje s jejich společnými prosbami, jak by je mohl oslyšet. Opravdové společenství, spojené poutem vzájemné lásky a úcty, chrání své údy před zblouděním, ale i zbloudilým účinně napomáhá k povstání a k návratu.

Pojďme, poklekněme před svým Pánem, neboť on je náš Bůh a my jsme lid, který pase, stádece vedené jeho rukou. ⁽¹⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Responsoriální žalm 95

Apoštolka úcty k Ježíšovým Ranám (3)

Text vypráví o duchovním životě prosté řeholnice z řádu Navštívení Panny Marie v Chambéry, která žila v letech 1841-1907: sestry Marie Marty Chambonové. Je to život skrz naskrz charismatický, původem, povoláním, nejvyššími mystickými zážitky, přijatý a naplněný zvláštním „posláním“.

Sestra Marie Marta a komunita

Vedla normální život a něžně milovala s nemenší láskou prostotu stvořených věcí: představenou, které, jak jsme viděli, se svěřovala se vším, co se jí přihodilo, komunitu a své chovanky. V komunitě jí bylo všechno drahé: duchovní dobra, hmotné zájmy, společné akce, nic z toho jí nebylo lhostejné.

Jak jsme viděli, v souvislosti se svým „eucharistickým režimem“ trpěla, když viděla, že je zbavena rodinné jednoty. Sestrám věnovala všechny své síly a modlitby i oběti ve dne i v noci. Měla zvláště soucit s nemocnými, trpěla po boku umírajících, ustavičně připomínala Bohu zesnulou duši.

Úkony jejích obětí, kterými zahrnovala svou komunitu, Pán jistě přijímal se zalíbením, když si uvědomíme, jakými dobrodiními byl zahrnut klášter v Chambéry v době jejího pobytu. Mimořádné pozhnané události, ke kterým stále docházelo, jsou zaznamenány v rukopisech a později po její smrti i ve svědectvích sester, které žily po jejím boku a které je připisovaly svatosti představené, protože o vnitřním životě své spolusestry nevěděly. Dokládá to jedna poznámka, kterou zaznamenala matka představená v análech z roku 1873: „Je nemožné vypočítat všechny milosti, které komunita přijímá díky této pokorné dceři, která žije nepoznána mezi sestrami... Cítíme reálně nadpřirozenou pomoc, jaká provází tuto pozhnanou sestru. Všechno to, co je svěřeno této prosté duši, se rozmnožuje způsobem, který připomíná mouku vdovy ze Sarepty.“

Pán 7. března 1868 poslal svou pokornou služebnici, aby požehnala zásoby brambor, které byly takřka vyčerpány. Nařídil jí, aby si klekla, hluboce se pokorila a udělala tři znamení kříže ve jménu Nejsvětější Trojice. Pokorná sestra poznala v tom okamžiku, že Nejsvětější Trojice přijala její prosbu. Večer nám řekla, že máme zásoby brambor až do konce příštího roku. A skutečně, proti všem lidským výpočtům se hromádka brambor nezmenšila a i ty poslední byly svěží a dobré, jako by byly právě sklizeny.

Jindy sestra M. Marta sklídila velmi mnoho jahod. Další den, když sbírala švestky, cítila silné nutkání vrátit se k jahodám. „Ježíši, to je zbytečné, všechny jsem sebrala, už žádné nejsou.“ Ale protože dále cítila nutkání, ustoupila. Keřičky byly plné velkých jahod. Zvolala: „Díky, dobrý Mistře, dopřej mi další úrodu příští rok.“

Sestra zahradnice také pozorovala, že i když na stromech již nebylo vidět nic, sestra M. Marta sebrala ještě plné košíky ovoce.

Jednou chybělo oleje, a jako obvykle, sestry se obrátily na ni. I když neobnovila zásoby, našla svou nádobu plnou a mohla uspokojit požadavek sester.

Když víno zksylo nebo brambory začaly hnit, poslušnost jí posílala do sklepa, kde vyzývala Nejsvětější Trojici a svaté Rány: víno nabylo původní chuti, nahnílé části brambor uschly a zbytek zůstal zdravý.

Také duchovní dobrodiní byla díky její přítomnosti v klášteře veliká a četná. I když komunita nevěděla nic o zázračných milostech, kterých dosahovala tato čistá duše, měly všechny velkou důvěru v její modlitby, které

se jevily Pánu tak milé, a odporoučely se do jejich modliteb v nejobtížnějších záležitostech; dávala jim rady, které byly velmi prosté, ale tak přesvědčivé, že se dotýkaly duše.

Jedné mladé sestře, která se jí ptala, co je třeba dělat, abychom se líbili Pánu, odpověděla s tím, že na ni nejdříve upřela své otevřené a zářivé oči a pak řekla: „Sestřičko, je třeba vidět jen Jeho, je třeba myslet jen na Něho..., je třeba milovat jen Jeho... Nic jiného než On!“

A jiné, která jí položila téměř stejnou otázku, odpověděla: „Je třeba se mnoho pokořovat... Mnoho pokořovat...“ Když se modlila za své sestry, Ježíš jí říkal: „*Já jsem strážce této komunity... Budu ji vždy chránit.*“ Když se rýsovala nebezpečí, ujišťoval ji: „*Pověz představené, aby se neznepokojovala, nic zlého se vám nepřihodí.*“

Sestra Marie Marta a ústav chovanek

Ústav připojený ke klášteru Navštívení v Chambéry, kam byla, jak jsme viděli, od začátku svého noviciátu ustanovena za refektářku a kde strávila téměř celý svůj život, byl další nežnou starostí sestry M. Marty a také on se těšil z materiálních a duchovních dobrodiní, která Pán uděloval díky jejím ustavičným prosbám a obětím.

Chovanky si ji trochu dobíraly pro její originální způsob vyjadřování. Např. těm, které chtěly větší kousek čokolády, řekla: „Slechny, je třeba si zvyknout jíst to, co je!“ Ale měly ji rády, protože tušily její svatost. Jedna jí jednou řekla: „Moje sestro, říká se, že vidíte Boha.“ A jiná: „Když jste nemocná a někdo vás zastupuje, věci nejdou tak dobře, jako

Marie Marta Chambonová

když jste zde.“ Svěřovaly se jí stále více s intimními věcmi a obdržely velkou posilu a mnohé poté, co opustily ústav, jí posílaly pozdravy a vzpomínaly na ni s láskou a úctou.

Mimořádné věci se děly také v ústavě, jako např. „zázrak s vínem“. Jako refektářka měla připravit víno trochu zředěné vodou. Měla zvyk, který jí vnukl Ježíš, že nad každou lahví udělala tři kříže ke cti Nejsvětější Trojice. Tím způsobem se víno jednou rozmnožilo a matka Terezie Evženie to přirovnávala „k zázraku na svatbě v Káně“. Napsala: „Litr vína, a někdy dokonce ještě menší množství vystačí pro 50-60 chovanek...“

Ještě o mnoho let později vyprávěla matka Jana Františka Bretonová: „Na počátku každého školního roku přicházela sestra M. Marta a ptala se představené, zda má připravit víno pro chovanky tak, jak ji to naučil náš Pán. A byla jí udělena stejná milost, když jsme slíbily, že může nadále pokračovat v životě pokání a umrtvování, který už vedla tolik let.“

Když z nějakého důvodu musela být zastoupena, prohlašovala zastupující, že nemůže pochopit, jak je to možné, že když obsluhovala chovanky sestra M. Marta, vína jako by neubývala.“

Velmi četná byla náhlá uzdravení chovanek z těžkých a závažných nemocí. Uvedeme jeden příklad pro ilustraci.

„Jedna naše chovanka byla na lůžku již dva dny se silnými

horečkami. Ve starosti o ni jsme prosily služebnici Boží, aby nám vyprosila milost uzdravení. Ještě ani neskončila svou modlitbu, a dívka byla náhle zcela zdravá, chtěla vstát a jíst. Nemohly jsme uvěřit svým očím: nejevil se u ní ani nejmenší náznak nemoci! Mohla se ihned vrátit do třídy a nikdo by nepředpokládal, že byla tak nemocná. Sestra v ošetřovně byla velice udivena, zatímco ze srdcí stoupaly k nebi modlitby živé vděčnosti.“

Pro „své děti“ obětovala sestra M. Marta své modlitby, oběti a své ustavičné těžkosti. Pán jí doporučoval: „Miluj je, jako já je miluji.“ A aby jeho ochrana byla známá, nařídil: „Chci, aby bylo známo, že za pět let a dva měsíce, co je tvoje lůžko na ošetřovně, nebyly zde žádné těžké nemoci.“

V předvečer prvního svatého přijímání a v obtížných situacích, aby obdržela milosti pro své chovanky, sestra M. Marta zintenzivnila své modlitby a rozmnožila pokání. Modlila se za ně také, když se na konci studia vracely do svých rodin a byly konfrontovány s životními zkušenostmi, protože Ježíš jí říkal: „Dívky si odnášejí do světa své vzpomínky z ústavu. Je třeba stále pečovat o jejich duše.“

Po její smrti ji mnohé z nich dále vyzývaly ve svých potřebách.

Vzpomněli jsme výše, že Pán odmítal zbavit ji jejích chyb. Nebyly to jistě chyby morálního charakteru, spíše to byly malé chyby vnějšího chování a její přirozené živosti nebo trocha neochoty vzdát se své myšlenky, která se jí zdála dobrá a užitečná, ale nestalo se, že by odpovídala útočným způsobem nebo že by dávala najevo nelibost vůči některé sestře.

Její ctnosti byly naopak velké a četné, především když vezmeme v úvahu obtížné situace, do jakých se dostávala díky svým nadpřirozeným zážitkům.

(Pokračování)

Překlad -lš-

Ano, mluvíme klidně o lásce a o čistotě Postoj, který slouží naplněné sexualitě

Mluvit o lásce musí být výchozím bodem veškerého úsilí, pokud chceme hovořit o krásce církevní nauky. Je přece nesporné, že každý touží po lásce, chce být přijímán. Právě mezi mladými je velká touha po člověku, který „mi rozumí“, kterému se mohu „se vším svěřit“, který stojí při mně i v „těžkých chvílích“, pro kterého mohu být „takový, jaký jsem“ a který „se mnou vždy zůstane“.

Ale hned je tu otázka: Z čeho se dá vyčíst, že ten druhý je skutečně takový, že se ke mně takto chová? Jen z vnějších znamení. Neboť to, co se děje v naší duši, zůstává pro druhé tak dlouho skryté, dokud se tělesně nevyjádří. To, co se odehrává v našem nitru, musí být vyneseno na povrch přes tělo. Blahosklonnost, hněv, radost, rozhořčení, vděčnost – to všechno pozná okolní svět jen z našich slov a gest, ze zářících očí, ze zrudnutí zlosti, ze slz.

A to platí samozřejmě také pro „řeč“, jakou se dorozumíváme o našich vztazích. Vysíláme jiné vnější signály, když potkáme někoho, koho uznáváme za autoritu, než když se setkáváme s dlouholetým přítelem. Jednáme mezi sebou jako muž a žena jinak v kanceláři, kde spolu pracujeme, jinak, jsme-li spolu spojeni přátelstvím, jinak, jsme-li jako mladí zamilovaní, jinak, když jsme manželé. Stupeň vnitřní důvěrnosti je vyjádřen také stupněm tělesné blízkosti, neboť víme, že tělesné přiblížení může také probudit dynamiku citů, které tíhnou ke sjednocení, které právě neodpovídá vnitřní důvěrnosti.

Proto je tak důležité být si vědom, že dotyky, polibek, obejmutí, obnažování, ale především sexuální akt jsou nositeli poselství o vzájemném vztahu. Kdo se tedy zaváže k čistotě, dává

si pozor na to, aby vnější signály odpovídaly pravdě vnitřního vztahu. Že např. objetí po pěkně stráveném večeru není pozvánkou ke společně strávené noci. Že oděv, který někdo nosí, není pozvánkou k intimitám, které nejsou žádoucí.

Manželé Gaspariovi

V této souvislosti je obzvláště důležité myslet na to, jaké poselství je spojeno se sexuálním aktem. Dnes jednájí lidé často tak, jako by se jednalo o něco, co člověku samozřejmě patří, jako by měl právo na sexuální uspokojení, aniž by si přitom dělal starosti o druhého. Tak jako potřebujeme pokrm a oděv, vzduch a střechu nad hlavou, tak prý máme i nárok na sexuální uspokojení. Odtud plyne velké nedorozumění týkající se celibátu a pohlavní zdrženlivosti. Tento postoj je tisícovým způsobem vnucován a může se uskutečňovat díky milionkrát praktikované antikoncepční ochraně, která ovšem nikdy není stoprocentní. Ta totiž zcela zamlžuje pohled na to, o co při sexuálním aktu vlastně jde.

Jaké poselství obsahuje nefalšovaný sexuální akt? Ze strany ženy v podstatě signalizuje tento akt, třebaže to není přímo vysloveno: zcela se ti odevzdávám, dávám v sázku svou budoucnost. Neboť naše spojení otevírá nyní možnost, že počnu dítě. Bude ve mně devět měsíců vyrůstat a já ho v bolestech, ale i v radosti přivedu na svět a budu ho léta provázet životem. Od tohoto mého doprovodu bude záviset blaho jednoho občana této země: jedinečného Božího tvora, který je povolán žít věčně v Bohu.

Normálně, i když stejně nevysloveně, je v takto se odevzdávající ženě také oprávněné očekávání, že muž na toto totální nasazení ženy také náležitě odpovídá, a to bezpodmínečným a no k doprovodu na životní cestě ženy po celou dobu života. Bezpodmínečné spojení muže a ženy je tedy přiměřeným a odpovídajícím předpokladem pro pohlavní spojení muže a ženy. To je smysl slov, která stojí v Písmu: „Proto opustí muž otce a matku a spojí se s manželkou a ti dva budou jedním tělem.“ Trvalý svazek je nutným předpokladem pro takové sjednocení.

Úplné odevzdání a bezpodmínečný svazek jsou tedy poselstvími, která předává sexuální akt. Kde se tento základ ztrácí ze zřetele a dominujícím motivem je jen úsilí o zážitek tělesné rozkoše, tam se po počátečním potěšení nakonec vytrácí i fascinace ze samotného úkonu. Sexuální stres a honičky za rozkoší pomocí pornografie, návodných brožur, oplzlých dotazníků a mediálního bouření neodpovídá lidské důstojnosti. Jak jalový je sex, který postrádá opravdový vztah, popisuje Aldous Huxley ve své knize *Konec civilizace*.

Tedy ještě jednou: U čistoty jde o pravdivost a opravdovost, aby způsobu, jakým zacházíme jeden s druhým, odpovídaly naše vztahy. Pro sexuální vztahy v manželství platí, že přirozená regulace počtetí, tedy otevřenost plodnosti udržuje v dvojici vědomí oné velikosti a důstojnosti celého tohoto aktu. Právě toto vědomí nás chrání před jeho znehodnocením na pouhou zevšednělou rutinu. Děje se tak ve službě nenahraditelného zážitku rozkoše, jaký tato plnost poskytuje.

VISION 2000 - 4/2011

Překlad -lš-

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (6)

LÁSKA A NENÁVIST

9. září 1975

Můj synu, Já jsem Lásky, která svou přirozeností tihne k jednotě. Satan je nenávist, nenávist zrozená z pýchy, která vede k rozdělení. Z lásky pramení pokora, z Luciferovy vzpoury se rodí nenávist.

Lidstvo po svém pádu poznalo Boží lásku, kterou Bůh na ně vylévá; stejně tak poznává ďáblu nenávist: první, kdo se jí nakazil, byl Kain, první její oběť. Nenávist je strašná nevolnost, která nutí ke zvracení. Běda lidem, kteří nejsou schopni se z ní vyléčit.

Bůh zachraňuje lidi dobré vůle, kteří mají lásku. Ďábel je vede do záhuby nenávisti a rozdělení. Bůh člověka přetváří; zlidšťuje divocha a činí ho křesťanem a Božím dítětem, pozvedá ho ke své božské přirozenosti. Jsou „spoluúčastníci Boží přirozenosti“.

Také Lucifer se snaží přetvářet člověka v démona pýchy, nenávisti a vzpoury.

Vzácnými plody Boží lásky je víra, naděje a láska. Z ní vycházejí úcta a osobní a sociální svoboda, smysl pro spravedlnost, který sjednocuje a sbírá lidi a činí pozemské putování klidnějším a vytouženějším.

Z pýchy, z nenávisti a rozdělení se rodí nespravedlnosti osobní i sociální, otroctví, zneužívání, utlačování, které pobuřuje jednotlivce i národy až k zoufalství.

Plodem víry, naděje a lásky je pokoj ve svědomí, v rodinách, mír mezi národy, plodem jsou světci a spravedliví, dobří lidé, kteří podporují rozkvět dobra, a umění, které nerozvrací, nýbrž pomáhá člověku v jeho přístupu k dobru, kráse a pravdě.

Plody nenávisti, pýchy a rozdělení jsou násilí, války, ponižo-

vání lidské důstojnosti, korupce ve všech oblastech, zvrácení v umění, pornografie a smyslnost.

V nejhustší tmě

To všechno, můj synu, je zřejmé a jasné. Zkušenosti současné i dávné to potvrzují, ale lidé jsou náchylní k zapomínání. Je to, jako by na lidstvo padl závoj husté mlhy, pro kterou tápe ve stále hustší tmě.

V této tmě se potácejí také mnozí moji kněží. Jaká je to škoda a nebezpečí pro spásu tolika duší, je snadné si představit.

Nedokážeš pochopit a pojmut nesmírné množství zla, jímž trpí moje Církev. Rozdělení, nevěřivost, dokonce nenávist. Rozdělení ve farnostech, rozdělení a různice v řádech a v náboženských kongregacích, v konviktech; otevřené vzpoury drásají moje mystické Tělo.

Bahnitý potok vyrazil z pekla na zemi, kvasící zvrátky herezí, obscennosti a skandálů, násilí, nespravedlností soukromých i veřejných působí hanbu i mezi zasvěcenými dušemi.

Lidé dnešní doby nejsou o nic lepší než lidé předdiluviální. Dnešní města nejsou lepší než Sodoma a Gomora.

Nic nebyla platná četná volání, nic nepomohly četné zása-

hy mojí Matky. Nic nepomohly dílčí tresty.

Lidé tohoto věku navrhli míru, zatvrdili svá srdce v nepravosti a byl by už na ně dopadl všeobecný trest, kdyby nebylo zásahu mojí a vaší Matky, kdyby se neuložila mezi vás a Boží spravedlnost.

A kdyby zde nebylo duší, které se dávají v oběť, duší odvážných, velkodušných, hrdinských, které se obětují jako živé lampy, které hoří před mými oltáři...

Obyvatelé zkaženého města uvěřili a dali se na pokání po výstražných výzvách proroka, a tak byli zachráněni. Ale lidé této zvrácené generace, která odmítá Boha, neujdou trestům Boží spravedlnosti.

„Brány pekla ji nepřemohou“

Ano, spravedliví spatří, že Bůh je věrný ve svých zaslíbeních; uvidí, jak můj Otec i přes svou spravedlnost dá zazářit svému plánu lásky pro spásu lidstva a mé Církev.

Žehnám ti, můj synu. Miluj Mne a obětuj Mi svá utrpení. Pamatuj, že moje milosrdné Srdce je nevyčerpatelné ve svých pokladech a hoří touhou, aby je mohlo rozdávat.

OBLÉKAJÍ SE JAKO DO MONTÉREK

11. září 1975

Vracím se, synu, k rozhovoru, který jsem již začal, ale ke kterému je třeba stále obra-

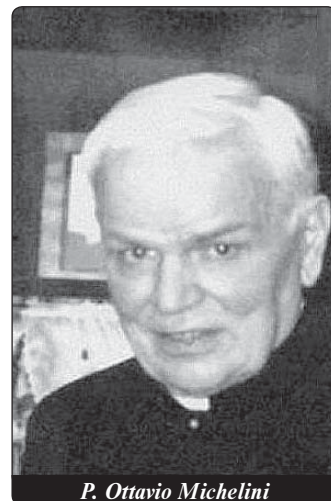
KRÁDEŽE POSVĚCENÝCH HOSTIÍ

V Mexiku v provinčním hlavním městě Tlaxcala v uplynulých týdnech provedli pachatelé opakované krádeže posvěcených hostií. Jak prohlásil příslušný biskup Francisco Moreno Barrón, je to zřejmě dílo satanistů, kteří potřebují hostie pro své rouhavé rituály.

VÁLKA O DROGY

Krvavá válka o drogy v Mexiku si od roku 2006 vyžádala již 41 000 obětí. Mexičtí biskupové připravili čtyřtýdenní mírové tažení s relikvií bl. Jana Pavla II., která bude putovat po celé zemi spolu se sochou blahoslaveného. Biskupové očekávají, že Jan Pavel II. přinese zemi konečně mír.

Kath-net

P. Ottavio Michelinimu

cet vaši mysl, abyste o něm přemýšleli a rozjímali, a přemýšleli i rozjímali stále znovu. Mám na mysli obnovu svatě oběti Kříže, ustavičně zpřítomňované ve mši svaté.

Ty víš, jak málo je kněží, kteří přistupují k oltáři, aby vykonal obřad třikrát svatý, s duchem víry a potřebných milostí.

Nemluvíme o těch, kteří svatokrádežně znesvěcují mé Tělo, mou Krev, a není jich málo. Mluvíme zatím o těch, kteří se chystají obléci posvátná roucha a činí tak s mentalitou dělníků, kteří dříve než začnou svou každodenní práci, oblečou montérky a tlačají přítom o všem možném.

Bez myšlenky usebranosti přistupují ke slavení posvátného obřadu, zatím co jejich mysl je u zcela jiných věcí. Dospějí k proměňování a jsou na hony vzdáleni od vědomí, že v jejich rukou se opakuje zázrak, v němž se vtěluje JÁ, Boží Slovo.

„A Slovo se stalo tělem...“ Nejsou si vědomi, že ve svých rukou v tom okamžiku vyvolávají okamžitý zásah Nejsvětější Trojice.

Moje Matka svým „fiat“ vyvolala simultánní zásah:

- mého Otce, který v ní stvořil lidskou duši Slova;
 - Mne, Slova, které se spojilo s duší stvořenou Otcem;
 - Duchu Svatého, účinné příčiny mého panenského početí v nejčistším lůně Mariině.
- Od toho okamžiku jsem byl pravý Bůh a pravý člověk.

V rukou celebrujícího kněze se v okamžiku proměňování reálně obnovuje tajemství Vtělení. A na to myslí jen málo mých kněží.

Když není přítomná víra, ono prožívané přesvědčení, celebrující kněz vykonává tento svatý úkon jako dělník, který odvádí svou práci. Kněz se stává řemeslníkem, nic víc.

Na jeho tváři se neobjeví sebemenší znamení jeho zkroutěnosti a usebranosti. A se stejnou nechutnou lhostejností pokračuje až do konce, až k přijímání, kdy Mě nutí, abych podstoupil strašné utrpení Kříže.

Odmítnutá láska

Můj synu, nic nezraňuje mé milosrdné Srdce krutěji než apatické chování mých kněží, než hrubá urážka těch, kteří se Mnou takto zacházejí.

Moje Láska se vzpírá proti takové bariéře chladu a lhostejnosti. Láska je odmítána navzdory všem milostem, které zdarma uděluje a které by vůbec nemusela dávat.

Nebudu zacházet do podrobností, abych ti líčil všechny neaktivity a troufalosti, které si dovolují vůči Mně a které by si nedovolili vůči osobám tohoto světa, kterým říkají důležité. Vůči Mně je dovoleno všechno...

Dívají se na Mě jako na prázdnotu a vzdálenou historickou vzpomínku, a zcela hříšně ignorují živou skutečnost, jejíž jsou sami důležitou součástí.

I když teoreticky připouští, že svatá mešní oběť je totéž jako oběť Kříže, prakticky to popírají svým chováním, které prozrazuje nepřítomnost víry, naděje a lásky.

Syn, jaký nekonečný oceán bídy, profanace, zrady a duchovní temnoty! Kdyby moji kněží byli všichni oživeni pravou vírou, horoucí láskou, když Mě drží v rukou, jaké řeky milosti by mohli vytěžit z mého milosrdného Srdce pro sebe a pro duše, pro které mají být pastýři!

Proč je tak mnoho kněží tak vzdálených a tak zatvrzelých, proč tak vzdorují mým výzvám k obrácení?

Pýcha, předsudky, prázdnota, nečistota! Kolik jich propadá záhubě, spoluvykupitelů! Jak krutým utrpením je jejich peklo! Byli rozdělovateli plodů vykopení. Oni, nejmilovanější přátelé, Mne nechtěli poznat, jejich dílo v mém mystickém Těle se stalo sterilním, protože uhasil víru ve svých srdcích, odmítli následovat Mě na cestě kříže, zrušili jednotu s mým mystickým Tělem.

Pohnut láskou

Syn, budeš udiven naléhavostí, s jakou se vracím k těmto otázkám. Je třeba postavit do správného světla tuto tak bolestnou situaci, protože až lavina začne své ničivé dílo, až poznáte přisnost spravedlnosti mého Otce, uznáte jasně, že vám nescházela napomenutí, zásahy a výzvy, které mnozí nechtěli slyšet. Je třeba zachránit křesťanství od nepopsatelného zla, které je čeká.

Je třeba, abyste věděli, zvláště ti dobří, že Otec, i když je přísný ve své spravedlnosti, je také vždy jat milosrdností, protože Bůh je láska. Bůh nechce smrt hříšníka, ale chce, aby se obrátil a byl živ.

Jestliže lidé a zvláště mnozí kněží nepřijmou opakovaná varování a výzvy k obrácení, když si nevezmou poučení z dílčích trestů, dopuštěných, aby připomněly skutečnost, dopadne na ně Boží hněv.

Vymazali Boha ze svého srdce.

Ve své nemoudrosti říkají, že Bůh není, ale Bůh vymaže z povrchu země jejich šílenství a jejich pýchu.

Syn, modli se a vyzývej k modlitbě. Lavina je v pohybu!

(Pokračování)

Překlad -lš-

Děti umírají hladem

Ve východní Africe jsou miliony lidí ohroženy smrtí hladem

Cesty k místům, kde je voda, jsou stále obtížnější. Rodiče nesou své vysílené děti a jdou za vodou pěšky až 600 km. Statisíce lidí prchají z oblastí postižených suchem do jiných oblastí v naději, že zde najdou pomoc, vodu, pokrm. Hladová katastrofa ve východní Africe je stále horší a horší. Na jih od Somálska

je 1,25 milionu dětí odkázáno na nouzovou pomoc. Více než 640 000 dětí je bezprostředně ohroženo smrtí hladem. V součty s časem se mezinárodní pomoc snaží zabránit nejhoršímu. OSN se obává, že je ve hře budoucnost celé jedné generace. Více než 12 milionů lidí v Somálsku, v Etiopii a v Džibuti naléhavě potřebuje pomoc. Jejich počet denně roste.

Prekérní postavení v této oblasti ještě zhoršují válečné akce, takže nejsou k dispozici potřebné instituce a struktury, jak na to nedávno upozornil papež v Castel Gandolfo.

Sekretář Papežské rady *Cor Unum* Mons. Giampietro Dal Toso uveřejnil, že Svatý otec zaslal další velký finanční obnos pěti diecézím v Keni a šesti etiopským diecézím. V rozhovoru pro deník *L'Osservatore Romano* Mons. Dal Toso uvedl, že papežova opakovaná pomoc je znamením jeho mimořádné pozornosti, s níž sleduje dramatické události v dané oblasti.

Utečenecké tábory v somálském Mogadišu, v jižní Etiopii a na východě Keni jsou už dávno přeplněné. Přitom katastrofa se dala předvídat. Od minulého listopadu se ozývala varování. Tehdy byl ještě čas zásobit stáda nomádů krmivem. Když nyní zvířata zahynula žízni a hladem, nemají nomádi před sebou nic.

Ale svět reaguje teprve na strašné obrazy z této oblasti, stejně jako v šedesátých letech šokovala světovou veřejnost teprve kostra vyhladovělého dítěte ze západní Afriky. Hladovějící děti byly obětí války mezi Nigérií a provincií Biafra, která se chtěla od Nigérie odloučit.

Dnes hynou hladem děti ve východní Africe. Děti s velký-

ma prosebnými očima, s vyzáblými pažemi, které se podobají suchým větvím. Již tak dramatická situace se pro ně může ještě zhoršit, jestliže nepřijde rychle pomoc z bohatých zemí. Ale trvalo to dlouho, velmi dlouho, než naskočil motor podpory a nabral otáčky. Zatím začalo zásobování potravinami pomocí vzdušného mostu podle vyživovacího programu OSN, která chce vzdušnými mosty proniknout do vyprahlých oblastí. Celkem má být dopraveno a rozděleno asi 100 tun potravin, hlavně v Mogadišu, kam zatím uprchlo asi 40 000 lidí.

Německý ministr pro rozvoj a pomoc Dirk Niebel vyzval bohaté arabské země, aby pomohly hladovějícím zemím. Zatím o takové pomoci není nic slyšet. „Udivuje mě, že převážná část pomoci přichází z Evropy a USA. Angažují se i postižené země Keňa, Etiopie a Uganda. Ale nejbohatší arabské muslimské země nijak nepřicházejí na pomoc svým hladovějícím souvěrcům.“

„Lékaři bez hranic“ poukazuje na velké problémy, jak pomoc rozdělovat. Je nezbytně nutné ukončit válečné akce a vytvořit struktury pro rozdělování pomoci. Jinak hrozí nebezpečí, že všechna pomoc skončí v rukou islamistických milic.

Podle Die Tagespost
Překlad -lš-

Jezdíme s manželem rádi do Kleinfrauenhaidu v Burgenladu. Náš cíl? Večeřadlo – Společenství sestry Elvíry Petrozzi nabízí mladým lidem v kritických situacích – především v problémech s drogami – možnost nového začátku. Jaká je to pak radost, když vidíme zářící tváře, přátelská gesta hochů, kteří jsou nápadní právě radostí. Tentokrát jde o rozhovor s Georgem, nemocným závislostí na alkoholu, který se upsal spolupráci s Večeřadlem. Znáám ho již několik let a obdivuji jeho italštinu, když např. překládá promluvy sestry Elvíry. Už na nás čekal.

Všude se pracuje: v domě, na poli. Ihned konstatujeme, že se od naší poslední návštěvy něco změnilo: stojí zde nový, velkolepě vybavený dům s kaplí: mnoho dřeva, krásná dlažba, všechno se leskne čistotou. Pátek je vždy den velké očisty. Na rozhovor odcházíme do staré kaple v sousedním domě.

Georg se narodil v Lichteneggu 8. října 1968 jako předposlední z osmi dětí. Otec vedl zemědělský statek. Obecnou školu a měšťanku absolvoval v místě narození. Jeho velká rodina, která žila beze všeho luxusu, dala nicméně všem dětem to nejpotřebnější, což byla pro Georga již určitá příprava na Večeřadlo.

Dnes Georg vidí, co dobrého mu jeho rodiče, především časné zesnulá matka, dokázali předat. Matka byla pro děti příkladem víry: když byl některý soused nemocný nebo v nouzi, rodina samozřejmě přispěchala na pomoc. Georg vděčně vzpomíná: „Pro žebráky a cikány, kteří chodili od domu k domu, měla matka vždy něco navíc. Někdy cikáni přespali ve stáji. Já jsem se pak ale styděl, protože jsme byli jediní, kteří lidi takto přijímali. Dnes vidím, jak velké srdce měli moji rodiče.“

Také spolupráce v rodičovském podniku byla dobrou průpravou pro Večeřadlo: obsluhoval vepře a krávy, pracoval

na poli a pomáhal při stavbě domu. „Jsem velice rád, že jsem se v dětství mohl naučit tolik užitečných věcí, i když jsem to tehdy tak neviděl.“

Po měšťance následoval polytechnický kurs v Kirchschlagu a pak se učil stolařině. Nikoliv z přesvědčení, ale z tradice chodil v neděli do kostela, i když jako mladík a na odborné škole málo myslel na svou víru. Znamení kříže dělal jen skrytě. Další etapy: tovaryšské zkoušky, vojenská služba a práce jako stolař.

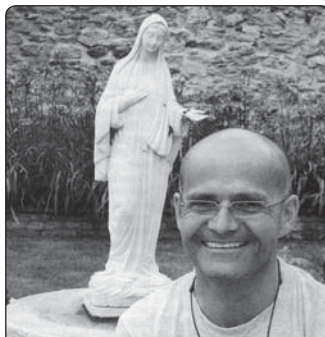
Ale již ve 14 letech hledal uvolnění v alkoholu, aby na všechno zapomněl; zpočátku to byla dvě piva a v partě bowle. Brzy musel dávky zdvojnásobit, aby dosáhl stejného výsledku. Proč pil? Nebyl spokojen sám se sebou, se svým vzděláním, se svým postavením a se svými materiálními možnostmi. „Už tehdy bylo cítit tlak společnosti na dokonalost,“ shrnul své vzpomínky.

Nejdříve pil na konci týdne, jen večer, pak i při práci. „Problémem při alkoholu – jako při drogách – je lhaní. Již ve škole, když se člověku nechce do úkolů, hledá výmluvy. Když se matka ptala: »Nemusíš se učit?«, následovalo automaticky: »Ne, všechno je v pořádku.«“ Když se objevovaly problémy ve škole, zapíral je. Později měni zaměstnání, protože nedbal na přesnost a důslednost. Nazýval to „útěk dopředu“.

„Vlastně jsem věděl, že musím svůj život od základu změnit, nejen přestat s alkoholem, ale pořádkem jsem to odsouval.“ A tak se situace jen zhoršovala: jízda v podnapilém stavu a nebezpečné nehody. „Jednou jsem slyšel, jak o mně a o mém stavu mluví moji kolegové v práci.“ Bylo to tvrdá rána. Důvod přestat s alkoholem? Ne. „Zce-

Ze smrti doprostřed života

Georg uzdravený z alkoholismu nachází ve Večeřadle nový život s Ježíšem Kristem

Georg uzdravený z alkoholismu

la jsem se stáhl a doma jsem ještě více pil. Nechodil jsem ven, protože jsem se za sebe styděl.“

Přerušila jsem ho otázkou, jak to snášela matka. Vyprávěl smutně, že velice trpěla, nevěděla, co si má s ním počít. Ještě více se za něho modlila a doufala v obrácení. Je si jist, že jinak by své těžké nehody nepřežil. V 80. a 90. letech bylo u nich vždy po svátcích mnoho smrtelných nehod. Georg si vzpomíná na několik pohřbů svých přátel. „I moje sestra se za mě modlila a postila.“

Georg pokračuje: „Se sourozenci jsem byl jednou v Medjugorje.“ Spontánní obrácení? Ne. Cítil se mezi poutníky cize, chodil bez plánu kolem. A přece pocítil jednou, že je pro něho naděje. Ale jak na to? Vracel se domů s dobrými předsevzetími, ale nedodržel je. Rozčarován ze selhání se dále propadal. Následovalo úplné zhroucení. Fyzicky byl zcela v koncích. „Pravděpodobně jsem musel zcela překonat jiné alkoholiky.“

Sestra ho zavedla na psychiatrii. „I když to bylo velice těžké, o tu dobu bych nechtěl přijít. Často jsem chodil do prázdné kaple, hádal jsem se s Bohem, stěžoval si, plakal jsem. Již tehdy se cosi změnilo.“

Jak to, že chodil do kaple? „Především ani v těch nejhorších časech jsem drát k Bohu nepřetřhl. I když jsem se potápěl, vždyc-

ky jsem se zase nějak vynořil. Ostatně, co jsem měl dělat? Byl jsem nešťastný, cítil jsem se přes všechnu lásku odstrčený. A tak jsem správně vyhrabal růženec.“ Snad to byla doba, kdy se nejvíce modlil a přemýšlel. Neměl si ce „Pavlův zážitek“, ale Bůh mu dal vždy znovu novou sílu, aby mohl krok za krokem jít vpřed.

Z psychiatrie nechtěl jít domů, nechtěl se potkat s tamními lidmi. Tak ho sestra v květnu 1999 zavedla do Večeřadla v Kleinfrauenhaidu. I přes všechnu již dosaženou změnu? Georg mi vysvětluje, že nejde jen o to, eliminovat alkoholové bláto a očistit od něj tělo. Je zde ještě mnoho smutného, nesmířeného, mnoho plevele v srdci. To všechno muselo ven, protože ho to zatěžovalo. I když už člověk nepije alkohol, cítí se pořád jako v masomlýnku. Není na to žádné lepší místo než Večeřadlo.

Zpočátku si tu musí na něco zvyknout: Je tu „anděl strážný“, jeden hoch, který je zde již delší dobu a který ho provází 24 hodin denně. Pak je třeba dodržovat denní řád: modlitba, práce, ticho, sport, hry, vzájemné rozhovory. Kromě toho zde není televize, internet ani cigarety. Sestra Elvíra poslala záhy nováčka do Itálie do mateřského domu v Saluzzo. Zde je pro něho snazší získat odstup a více se soustředit na nový život.

Georgova matka zemřela již r. 1991 na infarkt. Vstup do Večeřadla již nezažila, ale jistě sleduje cestu svého syna z nebe. Georg nevyklučuje, že dostala infarkt ze starostí a úzkostí o svého syna. Dnes již ví: „U nemocných závislostí umírá stále také celá rodina. Vždycky jsem tvrdil, že je to můj život a že s ním mohu dělat, co chci. To je nesmysl! Dobré rady jsem tenkrát pokládala za provokaci. Ale žádný člo-

věk nežije sám pro sebe. Rodiče, sourozenci trpí s ním. Když jsem byl v neděli někde v koutě a všichni šli na mši, bylo to pro ně zlé. Někdy si myslím, že pro moji rodinu byl ten kříž ještě těžší než pro samotného postiženého.“

Večeřadlo je vlastně škola života, vysvětluje mi Georg. „Jak zdůrazňuje matka Elvíra, je to škola radosti, pokoje, přátelství, vzájemnosti. Člověk se zde učí řešit problémy. To je životně důležité.“ Proto se Georg cítí ve Večeřadle jako doma, i když „moje srdce bylo především u mé rodiny a sourozenců“, jak zdůrazňuje.

Že mohl novou rodinu Večeřadla přijmout tak dobře, za to děkuje sestře Elvíře. On přímo září – a tomu velmi dobře rozumím –, když ještě nyní mluví tak nadšeně o setkáních s ní:

„Když jsem spatřil sestru Elvíru, byl jsem fascinován. Takové neuvěřitelné vyzařování! A její oči! Pomyslel jsem si, moje matka je nyní v nebi, ale dostal jsem jinou matku. Od začátku jsem měl stoprocentní důvěru k ní a ke »starším« ve Večeřadle. Byli prostě věrohodní. Co řekli, bylo srozumitelné, na to bylo možno se spolehnout. Na moji otázku, proč si musím v rukou prát své prádlo, zněla odpověď: »Protože pak si budeš vážit svých věcí.« Doma jsem bez přemýšlení často své prádlo ani neodnesl do koupelny. Přitom moje matka prala pro osm osob, často žehlila v noci.“

Po běžné cestě Večeřadla vrůstal Georg pomalu do své nynější úlohy. „Byly tu už myšlenky na povolání a vlastní rodinu. Ale nakonec jsem vážně přemýšlel o tom, zda se mám vzdát této cesty.“ Ale toto rozhodování pak probíral s kněžími, kteří jsou ve Večeřadle, a se sestrou Elvírou. „Je stále více ex-závislých, kteří neodcházejí domů, ale chtějí spolupracovat trvale s tímto velkým dílem.“

A tak po dvou letech v Itálii a třech v Medjugorje má Georg

Sestra Elvíra Petrozzi ukazuje růženec – je to modlitba, která uzdravuje

horoucí přání: pracovat jako misionář ve vlastní zemi. Chce tu radost a dobro, které zažil, předat co největšímu počtu lidí v Rakousku: „Zjistil jsem, jaká radost pramení z rozdávání, když mladíka, který byl v koncích, mohu doprovázet a je opět člověkem.“ Odhaluje, jak je to nádherné získávat lidi pro Ježíše. Prožívá velkou vděčnost, když potká bývalého svěřence, který uvědoměle prožívá svátost manželství a šťastně se oženil.

Tady v Burgenlandu konstatují: dům o 100 m² je pro 25–30 chlapců prostě malý. Tak vznikne myšlenka „přátel společnosti Večeřadlo“ postavit novou budovu. Georg je nápadem nadšen. Mít místo pro obsluhování hostů, pro řemeslné práce hochů, nebo větší kapli pro skupiny mladých, kteří přicházejí na návštěvu, to byl již dlouho jeho sen.

SDM – Madrid 2011, modlitba růžence je pro mladé zdrojem naděje a duchovní síly, která přemáhá temnoty civilizace smrti (vpravo odpůrci SDM)

Jsou zhotoveny plány, ale projekt se stále protahuje. Dnes Georg vidí: „To byl prostě nutný proces zrání. Proto jsme za přijetí projektu konali nověny a postili se. Vstáváme devět dní ve dvě hodiny v noci k modlitbě!“ A když to nepomůže? – pomyslí si. „To bylo nutné,“ pokračuje. „Můžu to každému doporučit, kdo chce učinit důležité rozhodnutí: doba čekání je požehnáním.“ Se smíchem dodává: „Nikdo z nás ex-závislých nečeká rád. U žádostivosti platí: všechno a hned. Každé spontánní přání musí být ihned splněno. Tím se ztrácejí důležité fáze zrání, utrpení, oběti. To je stejně důležité jako stavba budovy. Oběť a utrpení nejsou moderní, ale jsou důležité, aby člověk zrál ve víře a v důvěře. Protože jsme to s přáteli přestáli, přišlo pak i požehnání z ne-

be,“ je Georg přesvědčený. Bylo dostatek prostředků k zahájení, byli zde přátelé pro projektování, stavební mistr, přátelé, kteří pomáhali s cementem, kachličkami, okny pro kapli atd. Mladí, kteří byli ve Večeřadle, se naučili přesně ta řemesla, která jsme potřebovali. Během dvouletého stavebního období se udalo mnoho příhod, třeba s Leopoldem, řemeslníkem, který měl daleko k víře: nejdříve ho jeden přítel Večeřadla platil, ale angažoval se stále více, vedl hochy z Večeřadla ke spolupráci, až se stal skutečným přítelem. Často se posadil s Georgem do kaple, poslouchal, jak se hoši modlí. Když nakonec onemocněl, daroval mu Georg velikonoční svíci: když mu bude zle, má ji zapálit a uvědomit si, že 25 bývalých ztroskotanců se za něho modlí. Když pak Leopold daroval chlapcům krávu, zeptal se ho Georg, proč to dělá. „Protože jsem u vás potkal Ježíše!“

Před svou smrtí prosí Leopold milosrdné sestry o svátost smíření a pomazání nemocných. Jak sestry sdělily, zemřel v hlubokém míru. Kněz, který mu posluhoval svátostmi a provázal ho, vyprávěl na pohřbu, že Leopold našel ve Večeřadle smysl života.

Georg má velkou radost z nové kaple a velkého sálu v novém domě. Je tu místo pro mnoho skupin mladých. Hovořit s nimi působí Georgovi skutečnou radost. Vypravuje názorně: „Přijdou chlapci trochu »stříknuti«, náchylní k provokaci. Po hodíně, ve které naši vyprávějí své příběhy, je ticho jak v klášteře. Někteří poznávají v těchto zprávách sami sebe. Především zde slyší něco velmi důležitého pro svůj život.“

„Není tomu tak, že dospělí nemají důvěru svěřit se zcela upřímně?“ tážou se. „Ano, to souhlasí, musíme být odvážnější. Stávají se strašné věci, a nikdo se neodvážá něco říct. O nesmyslech se diskutuje, ale důležité věci se zamlčují. Každý by se měl,

► jak jen může, zasadit za pravdu, protože mládež má v hlavě úplný zmatek. "Zmatek v hlavě je hlavní problém nejen u mládeže. Desetiletý má dnes v hlavě z televize, internetu a reklamy více informací, než měl dříve devadesátiletý. Ale jak s nimi naložit? Není schopen je zpracovat. Není žádný řád. „U čeho se mají děti zastavit? U 3000 přátel na Facebooku?“ ptá se Georg, který tento zmatek stále zažívá.

Zde ve Večeřadle slyší mladí mnoho důležitého pro život. „Když mladým dojde plyn na provokace a uklidní se, je možno s nimi mluvit také o hodnotách, jako je věrnost, láska a čistota.“ Jsou zde také páry, které se ve Večeřadle připravují na manželství. Prožívají a sdílejí celé měsíce všechno spolu, ale v noci jsou v různých budovách: odříkání vede k pevnému základu manželství...

Mluvíme také o důležitosti zpovědi, o kráse modliteb, Boží Prozřetelnosti – slovo, které je mladým zcela cizí. Když pak mladí pochopí, že může být i Prozřetelnost, jsou možné malé zázraky: tak biřmovanci před supermarketem vyzebrali pro Večeřadlo nevídané dary. Celí rozzáření předávali výsledek. Proto vidí Georg v mládeži velký důvod k naději: mají dobrý základ, a když udělají Bohu místo, může se stát mnoho dobrého.

Georg má ze svých zkušeností s mládeží také dobré tipy pro rodiče: „Především být dobrým příkladem v lásce.“ Děti mají zažít, jak se jejich rodiče milují. „Moje maminka držela tatínka za ruku,“ vyprávěl chlapec ve Večeřadle po setkání rodičů se slzami v očích. A rodiče mají své děti milovat takové, jaké jsou („Máš tři uhry na tváři? Já mám z tvých uhrů radost. Nemusíš být dokonalý!“), objímat je, mít čas pro děti (to je k nezaplacení!), naslouchat jim.

Ještě něco důležitého se zde Georg naučil: Vidět zmrtnýchvstání, které je za křížem. „Sestra Elvíra v nás neviděla jen

drogově závislé, zkažené, bezradné. Ona se dívala také do našeho srdce, co se z nás může stát, na naše zmrtnýchvstání. Zachovala naději i tam, kde to hoši vzdali. „Já ti důvěřuji, ty to dokážeš!“ řekla, a pak to skutečně šlo. K prožití zmrtnýchvstání není možno zůstat stát u kříže. Při vši slabosti musí člověk říct Ano. V kříži je spása. To není prázdná věta, to je pravda.“ Že je možno přejít od smrti k životu a že život stojí za to, ví Georg nejen ze své vlastní zkušenosti.

Ježíš žije život před námi. Společný pohled, který mají hoši ve Večeřadle na Ježíše, dává vzniknout životu, důvěře, naději a vzájemnosti.

Úchvatně to předvádějí muzikály Večeřadla. Když každý žije svůj ego-typ bez Boha, jak může vzniknout vzájemnost?

„Jednou jsem měl mluvit ve třídě. Učitelka mi řekla: »Pokud to půjde, nemluvte o Ježíši!« »Je mi líto, pak si musíte najít někoho jiného. Ten Ježíš je totiž moje radost, moje naděje, moje odpuštění, které dává mír a přátele. Bez něho bych nebyl vůbec ničím, bez něho bych zde nestál. Mě neuzdravil dobrý vzduch z Kleinfrauenhaidu.«“

Několikrát se omlouval, že není žádný teolog. Bohu díky, že není, mohl mi říct své zkušenosti tak bezprostředně, tak živě a přesvědčivě mluvit o kráse a pravdě víry. Mnohé z toho, co pověděl, prý nemám psát, řekl mi ve své skromnosti. Pro něho jsou mnohé slabosti a pády privilegium, dílo, na kterém mohl spolupracovat s Ježíšem (i když si mohl zařídit pohodlnější život!). To však patří k zázrakům Večeřadla.

Komu je zatěžko věřit v zázraky, tomu doporučuji zajížděku do Večeřadla. Když se tam jen rozhlédne, prohodí slovo s hochy, zažije, že špatná nálada, nespokojenost a pesimismus zmizí, jako by je odvál vítr. Čestné slovo!

VISION 2000 - 4/2011
Překlad -lš-

CESTA ROZJÍMÁNÍ - dokončení ze str. 2

stala důvěrnými, vedla náš život, živila nás, jak je tomu u pokrmu nezbytného k naší výživě. A svatý Bonaventura, když uvažuje o slovech Písma svatého, říká, že jsou „stále přežvákávána, aby mohla ulpět v horoucí aplikaci v duši“ (Coll. In Hex, ed. Quaracchi 1934, s. 218). Rozjímat znamená tedy vytvářet v sobě situaci usebranosti, vnitřního mlčení a přemítat, asimilovat tajemství naší víry a to, co v nás Bůh působí; a nejen věci, které přicházejí a odcházejí. Můžeme provádět toto „přežvákávání“ různými způsoby, vzít např. krátký úryvek Písma svatého, především evangelií, Skutků apoštolů a Listů apoštolů. Nebo jednu stránku duchovního autora, který nám přibližuje a zpřítomňuje Boží skutečnost v našem dnešku, nebo také dát si poradit od zpovědníka nebo duchovního vůdce, číst a uvažovat o přečteném, zastavit se nad tím, hledat pochopení, co chce říct mně, co říká dnes, otevřít svou duši tomu, co nám chce Pán říct a čemu nás chce naučit. Také svatý

růženec je rozjímavá modlitba: opakováním Zdravasů jsme vedeni, abychom přemýšleli a přemítali o tajemství, které jsme vyslovili. Ale můžeme se zastavit také u nějakého intenzivního duchovního zážitku, nad slovy, která nám zvláště utkvěla z účasti na nedělní Eucharistii. Vidíte tedy, že je mnoho způsobů rozjímání, tedy způsobů, jak vejít do styku s Bohem, přiblížit se Bohu a být tak na cestě k ráji.

Draží přátelé, vytrvalost, s jakou věnujeme Bohu čas, je základním prvkem pro duchovní růst; sám Pán nám dá ochutnat svá tajemství, slova, přítomnost a působení, dá nám slyšet, jak je krásné, když Bůh s námi rozmlouvá; dá nám hlubším způsobem pochopit, co od nás chce. Konečně to je vlastní účel rozjímání: svěřovat se stále více do Božích rukou s důvěrou a láskou, v jistotě, že pouze konáním Boží vůle můžeme být nakonec opravdu šťastni.

Bollettino Vaticano
17. srpna 2011
Překlad -lš-

Během Světových dnů mládeže se hlavní město Španělska stalo největší zpovědnicí na světě - zpovídalo se nepřetržitě 24 hodin denně

RELIKVIE BL. JANA PAVLA II.

SDM v Madridu provázela relikvie bl. Jana Pavla II. V kovovém relikviáři v podobě otevřené knihy evangelia je jedna ze čtyř kapek krve, které byly odebrány nemocnému papeži před možnou transfuzí a byly uloženy v římské nemocnici Dítěte Ježíše. K transfuzi však již nedošlo.

Kath-net

Ježíšovo Srdce a Otec

Já a Otec jedno jsme, říká Ježíš (Jan 10,30). Když pročítáme evangelium, zdá se nám, že Ježíš má zvláštní fixní ideu: je to právě idea Otce. Tak například v horoucí touze, aby Ho oslavil, nechce, aby se pocta, kterou lidé vzdávají Božímu Synu, zastavila u něho. Jednomu posluchači, okouzlenému jeho dobrotou, takže ho oslovil: *Mistře dobrý, odpověď: Proč mě nazýváš dobrý? Jen jeden je dobrý: Otec.* (Mt 19,17) Ve všem a všude odhaluje přítomnost Otce. Pro Ježíše je vesmír určen nejen k tomu, aby uspokojoval potřeby tvorů, ještě více je to živý jazyk Otce: *Pohleďte na tyto lilie. Otec je odívá.* (Lk 12,27) – *Vidíte tyto ptáky? Otec je živí.* (Mt 6,26) *Vidíte tyto děti? Jejich andělé stále patří na tvář mého Otce.* (Mt 18,10)

Ježíšovo Srdce a Matka

Ježíš ke svým učedníkům často mluví o Otci. Vybízí je k obdivu, když říká, že Otec *dává svítit slunci na dobré i na zlé* (Mt 5,45). Učí je modlit se jménem Otce: *Otče náš, jenž jsi na nebesích.* (Mt 6,9) Konečně jim navrhuje, aby ho napodobovali jako vzor: *Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš Otec v nebesích.* (Mt 5,48)

Zcela jiná je jeho láska k Matce. O Otci mluví často, o Matce ani slovo. Nechává ji systematicky ve stínu, takže jeho učedníci netuší její velikost, alespoň na začátku. Ježíš tvrdí, že za všechno vděčí Otci, a nedává, že by za něco vděčil také Matce. Že by svou Matku nemiloval? Miluje ji, a velmi ji miluje. Jenže jeho láska k Matce je jiná láska, láska mlčenlivá, která se bojí, aby se projevením nepoškodila. Také jiní lidé o matce raději nemluví. Zdá se jim, že by to mohla být profanace, kdyby zjevili druhým tajemství své synovské lásky.

Ježíš o Matce nejen nemluví, ale dokonce jí dává najevo zdánlivou tvrdost: *Nevěděli jste,*

Srdce Ježíšovo

že musím být v tom, co je mého Otce? (Lk 2,49) – *Co je mně a tobě do toho, že nemají víno?* (srov. Jan 2,4) – *Kdo je moje matka a kdo jsou moji bratři?* (Mk 3,33) Ježíš mluvil vždy dobře, ale jednou jako by překonal sám sebe, když pokorná žena z lidu zvolá: *Blahoslavený život, který tě nosil, a prsy, kterých jsi požíval.* (Lk 11,27) Ježíš má na to odpověď: *Blahoslavení jsou spíše ti, kteří slyší Boží slovo a zachovávají je.* (Lk 11,28) Jedná se o zdánlivou tvrdost. Ve skutečnosti Ježíš těmito slovy vyjadřuje, že jeho Matka je dvakrát blažená: protože slyší Boží slovo, a pak proto, že ho uvádí do praxe.

Ježíšovo Srdce a pokoj

Jsme z toho zmateni, když slyšíme Ježíšova slova: *Nepřišel jsem, abych přinesl na zem pokoj, ale rozdělení.* (Lk 12,51) Musel přijít právě On, aby nám řekl, že nepřinesl mír, ale rozdělení? Kdo je tedy tento Ježíš? Pacifista, nebo šířitel války?

Ale klid! *Ježíš nepřináší jakýkoliv pokoj, přináší svůj pokoj, pokoj, který se rodí z boje.* Nepřítel je satan. Někdy je zápas divoký a odehrává se v nás. Když dovolíme Bohu, aby zvítězil, prožíváme jeho pokoj, máme jeho pokoj. Když však dáváme zvítězit satanovi, pak v nás není pokoj, ale deziluze, úzkost, zoufalství. Spáchaný hřích způsobuje, že máme v rukou *trnitou větev a zvadlé plátky růže vypěstované v zahradě hříchu* (Chateaubriand). Je tomu tak, protože *tomu, kdo hledá slunce, nestačí lucerna, a tomu, kdo hledá pramen, nestačí kapka, nestačí cokoliv tomu, kdo chce všechno, nestačí učedník, jestliže hledáme Mistra* (Giovanni Albanese). Naše srdce nemohou uspokojit tvorové. Tak to řekl svatý Augustin: *Pane, stvořil jsi toto mé srdce pro sebe a je nepokojné, dokud nespočine v Tobě.* My se musíme stále potácet z jedné strany na druhou.

Přirozeně, musíme bojovat. Jedno je však jisté: v tomto boji nás Ježíšovo Srdce nikdy neopouští. Naopak, ujišťuje nás o vítězství za podmínky, že se přikloníme na jeho stranu.

Buďte připraveni

To nám radí Ježíšovo Srdce (Mt 24,44). Jestliže Ježíš přijde, aby si nás odvedl, najde nás připravené? A když něco nejde, proč neběžíme, abychom se rychle vyzpovídali? *Konejte dobro, dokud je čas* (Gal 6,10), napomíná nás svatý Pavel. Ostatně, na věčnosti sklídíme to, co jsme v čase zaselí. Jestliže v tomto čase zaséváme dobré skutky, na věčnosti budeme sklízet odměnu. Ale běda, jestliže zaséváme zde dole zlo, na věčnosti budeme sklízet trest jako věčnou odplatu. Záleží na nás. Bůh nás chce všechny spasit, ale chce, abychom také na své spáse spolupracovali. *Ten, který tě stvořil bez tebe, nemůže tě spasit bez tebe.* (sv. Augustin)

Buďte připraveni. – Jak? – Modlitbou.

Musíme pamatovat na naléhavost, potřebu, nutnost modlitby. Pokušení dopřát si volno také od modlitby je nebezpečné. Ježíšovo Srdce nám říká, abychom se stále modlili a nikdy neustávali. Staví modlitbu na stejnou úroveň jako určité aktivity, jejichž přerušení náš organismus nepřipouští: např. tlukot srdce, krevní oběh, dýchání. Kdo dýchá, žije. Kdo se modlí, ten se spasí. Dobrý Boží přítel se modlí a ne málo. P. Pio říká: *Jsem ubohý fráter, který se modlí.* Pavel VI. o něm řekl: „Otec Pio je muž, který se stal modlitbou.“

V evangeliu čteme: *Když se Ježíš modlil, jeho tvář změnila své vzezření.* (Lk 9,29) Vždy, když se modlíme, tvář změnila svůj výraz. Pravý Boží přítel má tvář vždy zářivou, čistou, milou, protože se modlí. A zatímco

Madrid - SDM 2011: Během sobotní modlitební vigílie na letišti Quatro Vientos zasvětil papež Benedikt XVI. mládež Božskému Srdci Ježíšovu

hřích působí, že nabývá vzezření satana, modlitba zvyrazňuje tvář Božího obrazu.

Jste připraveni? Jak?

Také utrpením. Utrpení stejně jako smrt je závaží společné pro všechny. Všichni jsme lkající a plačící v tomto slzavém údolí. Jenže, zatímco utrpení je pro všechny, umění trpět zná málokdo. Proto utrpení pomíjí, umění trpět zůstává. Proto nepokazme si svoje slzy. Vylité na zem padnou do prachu a stane se z nich bláto. Obětované Bohu stávají se perlami, které jednou ozdobí korunu naší slávy. Každý život, i náš život, třeba pokorný a maličký, se může stát svatým příběhem, jen když dokážeme sepnout ruce k modlitbě, pozvedneme naši mysl a naše srdce k Bohu a obětujeme mu své trápení.

Ježíšovo Srdce ještě říká: *Áť se vaše srdce neleká. Věřte v Boha, i ve mne věřte. V domě mého Otce je mnoho příbytků pro všechny. Nenechám vás zde jako sirotky, jdu, abych vám připravil místo. Když odejdu a připravím vám místo, přijdu a odvedu vás, abyste tam, kde jsem já, byli také vy.* (Jan 14,1-3)

Naše počínání zde na zemi je zajímavé, divné, a dokonce absurdní. Co bychom neudělali, abychom našli místo zde dole!

Jsme připraveni ke všemu: pokorit se, prosit, natahovat ruku, dokonce korumpovat nějakého úředníka. A s jakým výsledkem? Ze dne na den můžeme být propuštěni, z prostého důvodu, že naše místo zde na zemi není definitivní, definitivní není ani dům, ve kterém bydlíme, i když jsme ho získali nebo postavili. Ten si s sebou neodneseme. Tolik úsilí o provizorní místo, které dnes máme a zítra je můžeme pozbyť – a malý nebo žádný zájem o jediné místo, o které stojí za to bojovat a trpět, protože to bude naše místo definitivní: naše místo v ráji, abychom se vyhnuli místu v pekle. Bez ohledu na to, zda věříme, nebo ne, zda se dáme do díla, nebo ne, nebe a peklo existují a jsou to dvě skutečnosti, z nichž jedna vylučuje druhou.

Ať nám nikdy nepřipadá jako ztracený čas věnovaný modlitbě, ve které se odporoučíme Bohu, aby měl pro nás místo v nebi. Ježíš šel napřed, aby nám je připravil. Je to jediné místo, které, když je jednou zaujme, už nikdy neztratíme. Ježíš nám je připravuje podle našeho vkusu, který dokonale zná. Abychom toto místo zaujali, musíme se vystříhat každého hříchu, a když se ho dopustíme, rychle se vyznat knězi.

*(Dokončení přístě)
Překlad -lš-*

EDITORIAL - dokončení ze str. 2

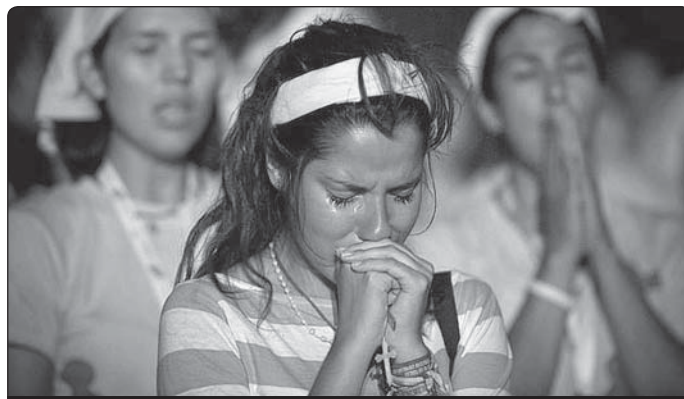
slov, aby vyjádřil obdiv k milionovému shromáždění, které promoklé do kůže klečí v blátě a v hlubokém tichu a usebranosti se klaní „oplatku“. Tato manifestace víry by měla zajímat také celou garnituru moderních teologů, kteří si „vědecky dokázali“, že reálná přítomnost Krista v Eucharistii je pouze pověra. Je to odpověď mladých z celého světa, kteří přišli za Pánem a za bělovlasým starcem, aby od něho přijali nejen chválu, ale také nepříjemné pravdy, protože mu plně důvěřují.

A tak obyvatelé Madridu nakonec zažili doslova proměnu svého města. Ulicemi, kde nejdříve vyhrožovaly rebelující masy, procházely statisíce usměvavých lidí, kteří svým zpěvem vyvolávali dojem, jako by na celém světě vládli pokoj a mír. Vládl by, kdyby se všichni lidé dokázali otevřít onomu Vládci pokoje, kterého tito mladí přijali a nesou ve svých srdcích. Jejich pochody madridskými ulicemi ukázaly světu, že existuje ještě jiná mládež, která není pro společnost hrozbou, ale pravou nadějí. Španělský tisk, který musel v posledních dnech referovat nejen o rebelii mladých v Anglii, ale také o nepokojích ve Španěl-

sku, označil pokojné vystoupení mladých katolíků za „velkou naději pro svět“.

Papežovi protivníci ustavičně vymýšlejí, jak mu dát najvevo svou zášť. Proč jim tak va-

to světu, na jehož pozvání by se sešlo z celého světa na dva miliony lidí? Nenáviděný a pohrdaný pastýř není osamělý, má za sebou velké věrné a milující stádo, na které se může spolehnout, což je tím cennější, že je to pokolení, které má budoucnost teprve před sebou.

Světové dny mládeže v Madridu ukázaly světu, že existuje i jiná mládež, která v modlitbě hledá Boha a staví jej na první místo ve svém životě

di? On není nějaká soukromá osoba, je uznávaná světová morální autorita, která nemá konkurenta. Takovou autoritu není možno ignorovat. Nezastává své postoje a své nápady, ale hájí dědictví a poselství, které mu svěřil sám Pán. A taková autorita představuje hlavní překážku jejich úsilí o „nový mravní řád“, který ovšem řád nepředstavuje, protože je vydán na milost a nemilost lidským choutkám a vášním. Ti, kteří proti papeži nejvíce brojí, nejsou schopni ve své zaujatosti pochopit, že je to někdo, kdo se ve skutečnosti zastává jejich nejvlastnějších zájmů. Benedikt XVI. přišel posilnit ve víře „zbytek“, který ovšem zdaleka není na vymření, a přišel povzbudit také sám sebe. Znáte ještě někoho na tom-

Je to velká naděje i pro nás, draží čtenáři. Možná, že máte také kolem sebe lidi dokonce stejné víry, kteří se na vás dívají s despektem, jako byste zapomněli, který rok se už píše. Ale nebojte se, ti kteří si myslí, že jsou pupkem světa, nemají potuchu o tom, co je to světová církev. Ta je mnohem větší než farnost nebo děkanát nebo Česko a jeho média. Jestliže si někdy připadáte jako ztracení, připojte se v duchu k těm dvěma milionům, kteří nestavějí na první místo sebe a své „pokrokové“ subjektivní požadavky, ale Ježíše a kteří budou mít v církvi budoucnosti rozhodující hlas, protože Ježíš je s nimi a v nich, tak, jako je vždy s těmi, kteří ho milují a v pokoře se mu klanějí.

-lš-

SESTRA TERESITA U PAPEŽE

Za Svatým otcem Benediktem XVI. se vydala nejstarší španělská řeholnice ve věku 103 let, která během svého 84 let trvajícího řeholního života opustila klášterní klauzuru jen jednou – z donucení, za občanské války ve Španělsku. Celou cestu absolvovala se zavřenými očima, aby ničím nebyla odváděna od své usebranosti. Sestra Teresita je autorkou knihy „Co dělá děvče jako ty na tomto místě“, ve které vypráví o deseti řeholnicích svého kláštera. Když vstupovala do kláštera v 19 letech, měla jen matnou představu, co znamená řeholní život, o kterém dnes říká: „Jak bych mohla prožít v klášteře 84 let, kdybych zde nebyla šťastná.“

Kath-net

8. PĚŠÍ SMÍRNÁ POUŤ P. MUDR. LADISLAVA KUBÍČKA

Dne 11. září 2004 byl zavražděn na faře v Třebenicích P. MUDr. Ladislav Kubíček. Narodil se na Podkarpatské Rusi, kde jeho tatínek pracoval jako státní úředník. Jeho domov byl v Sychotině u Kunštátu. Zde je také pochován. Smysl života viděl v nalézání Boží vůle a jejím plnění. K tomu také vedl tisíce „svých oveček“ na zemi i teď z nebe. Už poosmé vyjede na smírnou pěší pouť – v sobotu 10. 9. 2011 v 8 hodin od jeho hrobu na kunštátském hřbitově. Budeme putovat krásnou podzimní přírodou Moravského krasu, modlit se nohama, ústy a srdcem. V Doubravici bude na faře odpočinek a díky místním obětavým farníkům i občerstvení. Doprovázet nás budou kněží, kteří budou během cesty udělovat svátost smíření. Putování zakončíme mší svatou v 17 hodin u Panny Marie Bolestné ve Sloupu v Moravském krasu. Hlavním celebrantem bude (dále Bůh) litoměřický biskup Mons. Jan Baxant. Pro vzdálené poutníky bude připraven skromný nocleh na faře v Kunštátě. Po mši svaté ze Sloupu zpět do Kunštátu zaveze poutníky autobus.

Když psal svatý Augustin svá památná slova: „Nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě, Bože,“ neměl o dnešní psychologii a psychiatrii ani potuchy. Vystihl však na základě své životní zkušenosti samu podstatu toho, co v té či oné míře prožíváme všichni: hledání pokoje vychází z přirozenosti člověka a je ve své podstatě vždy hledáním Boha.

Bez ohledu na to, zda si to připouštíme nebo ne, zda Boha známe nebo neznáme, zda ho přijímáme nebo odmítáme, naše srdce je stvořeno a nastaveno tak, že bez Boha nikdy nebude doopravdy spokojeno. Tělo, jeho síla, zdraví a krása se staly doslova uctívaným božstvem, ale čím více pozornosti se mu věnuje, tím více se vynořuje problémů, často obtížně řešitelných, jestliže se přitom zanedbává duše. Věda si už sice ověřila, jak těsně spolu souvisí tělesné zdraví a duševní život člověka, a duševní hygieně člověka se věnuje stále více pozornosti, ale ani s rostoucími poznatky problémů v této oblasti neubývá. Nejenže řada tělesných chorob je způsobena duševními faktory, ale výzkumy z poslední doby na různých místech světa přinášejí empirické důkazy o tom, jak pozitivní vliv na tělesné i duševní zdraví a délku lidského života má důsledně praktikované křesťanské náboženství. Z toho vyplývá závěr, že nepřítomnost náboženství se v lidském životě projevuje nejspíše negativně.

Svatý Augustin má pro to jednoznačné vysvětlení: Bůh nás stvořil pro sebe. To ovšem znamená, že také my patříme k Bohu, a pak také naše spojení s Ním, tedy náboženství, není nějaká kulturní nadstavba, jak tvrdili materialisté, ale patří k samé podstatě člověka, jehož konečným cílem je vlastně spočinout v Bohu. I když jsme si tento fenomén v našem pojmosloví vyčlenili a označili jako něco „nadpřirozeného“, v plánu Stvořitele tomu tak není. Náš kladný vztah k Bohu je ve skutečnosti pro člověka něco zcela přirozeného a ti, kteří to

popírají a odmítají, jednají proti lidské přirozenosti. Žít mimo prostředí, pro které byl člověk stvořen, znamená být odsouzen k vnitřnímu živoření. I věda musí přijít na to, že člověka nemůže zkoumat a pojednávat o něm, a nebrat v úvahu tuto složku jeho přirozenosti.

Na slovíčko

Moderní člověk dává hlasitě najevo, že se dokáže obejít bez Boha, ale nechce se obejít bez toho, čeho má a může dosáhnout právě jen v Bohu: plnosti radosti a štěstí. Stalo se velkým sociálním problémem, že právě ti, kteří si chtěli za každou cenu sami opatřit co nejrychlejší cestou to, čeho je možno dosáhnout jen u Boha, ocitli se nakonec nikoliv někde na prahu ráje, ale na samém okraji pekla, které se u mnohých projevilo dokonce zhroucením jejich bytosti v psychické i fyzické složce. Psychiatrické léčebny, které se s tímto stále více hrozícím

fenomémem potýkají, přiznávají, že jejich úspěšnost není vyšší než 40 %, ale i toto číslo snižují časté recidivy.

Mnohem větší úspěšnost na tomto poli však vykazuje po celém světě rozmístěných 45 domů prosté řeholní sestry, která se psychiatrii ani psychologii vů-

bec nezabývá. O zakladatelce této instituce zvané Cenacolo neboli Večeřadlo jsme psali již v 7. čísle Světla v roce 2004. V čem je tajemství tak vynikajících výsledků? Sestra Elvira Petrozzi šla ke kořenu věci: Tito mladí lidé propadli drogám, protože se vzdělili od Boha. Jestliže se mají uzdravit, musí se především vrátit k Bohu.

Jak se člověk může vrátit k Bohu? Tím, že se začne důsledně řídit tím, co nám sám Bůh nabídl jako svou bezpečnou cestu ke zdraví a blaženosti. Ježíšova blahoslaavenství a jeho evangelium nejsou žádné výstřednosti, ale spolehli-

vá cesta do nebe již zde na zemi. V domech sestry Elvíry se zachovává evangelium do všech důsledků, i pokud jde o starost o materiální statky, které podle Pánova slibu nebudou scházet těm, kdo upřímně hledají především Boží království. Nepoužívají se zde žádné umělé procedury ani farmaka, a přece výsledky této Boží terapie jsou na uzdravených tak průkazné, že nově příchozí při pohledu na to, jak jim jejich obnovené duševní i tělesné zdraví doslova září z očí, jsou tak uchváteni, že jsou ochotni nastoupit i onu tvrdou cestu přísné osobní kázně podle evangelia, na kterou nikdy nebyli zvyklí: cestu sebekázně a poslušnosti, pokory a modlitby, práce a mlčení, postu a odříkání, bez cigaret, bez televize. Je to terapie, která je použitelná vždy a všude a má to nejvyšší doporučení: inspirovalo ji samo Boží Milosrdenství z lásky ke ztraceným ovcím, které zabloudily až na sám okraj pekelné propasti. Základním prostředkem a metodou tohoto léčebného zařízení je láska. Ale láska, první a největší přikázání, je přece také základní životní potřeba. Který léčebný ústav systému zdravotnictví se může chlubit 80% úspěšností? Přitom domy sestry Elvíry mají minimální náklady a nezatěžují žádný rozpočet.

K tomu, aby se člověk dopracoval k takto kypícímu vnějšímu i vnitřnímu zdraví, není podmínkou, aby nejdříve propadl drogám nebo alkoholu. Příkladem chlapců (a také dívek) z Večeřadla se může inspirovat kdokoli. Myslím, že kdyby se otevřely exerciční domy, kde by se praktikovala hlavně tato terapie totálního evangelia, byly by velmi úspěšné. Večeřadla sester Zmrtvýchvstání jsou živým dokladem trvalé platnosti autentického evangelia.

Kdykoliv se nám zdá, že bychom se příliš ochudili, kdybychom se zřekli toho nebo onoho navyklého potěšení, měli bychom se zadívat na chlapce z Večeřadla, jejichž oči doslova křičí: Radost z Hospodina je naše síla!

-Iš-

Pondělí 5. 9. 2011: 6:05 Octava dies (635. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Jen Bůh **7:00** Putování modrou planetou: Čína **7:40** Přejeme si... **8:00** P.S. Mons. Jan Graubner - mše sv. pro účastníky kongresu o Božím milosrdenství. **8:25** Baroko na cestách Jiřího Sehnala [P] **8:45** Ekoauto (21. díl) **9:00** Lícheň **9:10** Perličky zdraví a odpočinku **10:00** Nedělní čtení: 23. neděle v mezidobí **10:30** Noekreace aneb Vandrování (103. díl) **10:40** Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný **11:00** Příběh Růžencového oltáře **11:25** Noeland (23. díl) **11:45** O koženém mostě: Pověsti z Hornolidečska **11:50** Sedmihlásky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Záznam koncertu v rámci Harfových dnů 2006 **13:20** Člun: Katolická církev ve Vietnamu **13:40** Octava dies (635. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Misie na živo: Praga - Haiti **15:20** NOEparáda (128. díl) [L] **17:55** Zvěčněné šupolím **18:10** Sandra **18:15** Mikroregion Třemšín (6. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** CIK - CAK CIRKUS (3. díl): O slonovi, který sa bál myšky [P] **18:40** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (1. díl): Marek Orko Vácha **19:00** Don Rua - nástupce **19:20** Vagabund na kolenách **19:35** Přejeme si... **19:55** Z pokladů duše: Anna Macková - Musíme přijímat lidi takové, jací jsou **20:00** U Pastýře [L] **21:05** Na koberečku (109. díl) [P] **21:15** Loreto **21:35** Claudio Monteverdi: Missa da Capella **22:00** Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Ošetřil jeho rány (2. část) **23:05** Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2011 **23:20** Noekreace aneb Vandrování (103. díl) **23:30** Octava dies (635. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Otázky: Pedofilie **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 6. 9. 2011: 6:05 Koncert kapely HAVA NAGILLA band a sboru HALEVAJ z Třince **7:35** Cesta k andělům (43. díl): Marek Orko Vácha **8:30** Řezbář bez hranic **9:15** Atlas Charity: Farní charita Starý Knín **9:35** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **10:10** Octava dies (635. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:40** Noční univerzita: P. Jacques Philippe - Ošetřil jeho rány (2. část) **11:40** Sedmihlásky **11:45** CIK - CAK CIRKUS (3. díl): O slonovi, který sa bál myšky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (49. díl): Dechovka **12:35** Vagabund na kolenách **12:45** Noekreace aneb Vandrování (103. díl) **12:55** Člun: Katolická církev ve Vietnamu **13:10** Křížovatky Martyň Špinkové (9. díl) **13:40** Putování modrou planetou: Čína **14:25** Kulatý stůl: P. Alois Musil očima dneška **16:00** Přejeme si... **16:15** Léta letí k andělům (50. díl): P. František Koutný **16:35** Pustevny [P] **17:00** Simba, lví král (2. díl) **18:05** Noeland (23. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** CIK - CAK CIRKUS (4. díl): O koníkovi, který chcel niečo iné [P] **18:40** Zikův svět zvířat (13. díl) **19:05** Podmořské útesy St. Johns reefs **19:20** miniDIZO **19:40** Zpravodajské Noeviny: 6. 9. 2011 [P] **20:00** Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales [P] **20:30** Misijní magazín (11. díl) [P] **21:30** Pro zdraví (26. díl): Betany - denní stacionář s dílnami pracovní terapie **21:40** Zpravodajské Noeviny: 6. 9. 2011 **22:05** Hlubinami vesmíru **22:40** Cesty za poznáním: Athény **23:05** Dvě věže **23:20** P.S. Mons. Jan Graubner - mše sv. pro účastníky kongresu o Božím milosrdenství. **23:45** Přejeme si... **0:05** Jak potkávat svět (4. díl) **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 7. 9. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 6. 9. 2011 **6:20** Noční univerzita: Vira z pohledu systematické teologie - David Bouma **7:05** Loreto **7:25** Klapka s... (10. díl): Bohumilem Kheilem **8:25** Vagabund na kolenách **8:35** Pro vita mundi (128. díl): Marcela Dostálová **9:20** Jan Pavel II., etapy apoštolátu **10:15** Noekreace aneb Vandrování (103. díl) **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cesty za poznáním: Athény **13:15** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (1. díl): Marek Orko Vácha **13:40** P.S. Mons. Jan Graubner - mše sv. pro účastníky kongresu o Božím milosrdenství. **14:05** Hlubinami vesmíru **14:45** Na koberečku (109. díl) **15:00** Mikroregion Třemšín (6. díl) **15:10** Jen Bůh **15:35** Zpravodajské Noeviny: 6. 9. 2011 **15:55** NOEparáda (128. díl) **16:45** Obrázky z Joglandu **17:00** Mexico pohledem dobrovolníka [P] **17:35** Livorno - svátek mládeže 2006 **17:50** Octava dies (635. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:20** Sedmihlásky **18:25** CIK - CAK CIRKUS (5. díl): O hrochovi, který chcel tancovať [P] **18:35** Jak potkávat svět (4. díl) **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Léta

letí k andělům (30. díl): Jan Potměšil [P] **20:25** P. Vojtěch Kodet - Pozvání na svatbu [P] **21:45** Noekreace aneb Vandrování (103. díl) **22:00** Historie fašismu (1. díl): zrod zla v Itálii [P] **22:30** Generální audience papeže Benedikta XVI. **23:00** Misie na živo: Praga - Haiti **0:10** Koncert kapely HAVA NAGILLA band a sboru HALEVAJ z Třince **1:40** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 8. 9. 2011: 6:05 Léta letí k andělům (30. díl): Jan Potměšil **6:25** miniDIZO **6:40** Noeland (23. díl) **7:00** Platinové písničky (49. díl): Dechovka **7:30** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (1. díl): Marek Orko Vácha **7:50** Baroko na cestách Jiřího Sehnala **8:10** Misijní magazín (11. díl) **9:15** Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales **9:50** Kulatý stůl: P. Alois Musil očima dneška **11:25** Přejeme si... **11:40** Sedmihlásky **11:45** CIK - CAK CIRKUS (5. díl): O hrochovi, který chcel tancovať **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert kapely HAVA NAGILLA band a sboru HALEVAJ z Třince **13:40** Generální audience papeže Benedikta XVI. **14:10** Perličky zdraví a odpočinku **14:55** Pro vita mundi (128. díl): Marcela Dostálová **15:35** Na La Salettě s Boženou Rajnušovou **16:05** Zpravodajské Noeviny: 6. 9. 2011 **16:20** Putování modrou planetou: Čína **17:00** Křížovatky arcibiskupa Dominika Duky (10. díl) **17:45** Noekreace aneb Vandrování (103. díl) **18:00** Zikův svět zvířat (13. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** CIK - CAK CIRKUS (6. díl): O levovi, který nebol kráľom [P] **18:40** Cesta k andělům (43. díl): Marek Orko Vácha **19:30** Bol som mimo [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny: 8. 9. 2011 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (47. díl) [L] **21:05** Lícheň **21:15** P.S. [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny: 8. 9. 2011 **22:00** Přejeme si... **22:20** Octava dies (635. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:50** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **23:25** NOEparáda (128. díl) **0:15** Zpravodajské Noeviny: 8. 9. 2011 **0:30** Mexico pohledem dobrovolníka **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 9. 9. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 8. 9. 2011 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (103. díl) **6:30** NOEparáda (128. díl) **7:20** Dopisy z rovníku **8:05** Mikroregion Třemšín (6. díl) **8:15** Loreto **8:35** P. Vojtěch Kodet - Pozvání na svatbu **10:00** Obec Šírovice **10:10** Léta letí k andělům (30. díl): Jan Potměšil **10:30** Na koberečku (109. díl) **10:40** Klapka s... (10. díl): Bohumilem Kheilem **11:40** Sedmihlásky **11:45** CIK - CAK CIRKUS (6. díl): O levovi, který nebol kráľom **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:25** Misie na živo: Praga - Haiti **13:30** Bol som mimo **13:45** Křížovatky arcibiskupa Dominika Duky (10. díl) **14:25** Záznam koncertu v rámci Harfových dnů 2006 **15:35** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (1. díl): Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny: 8. 9. 2011 **16:15** Dvě věže **16:25** miniDIZO **16:40** Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales **17:10** Atlas Charity: Hospic Rajhrad **17:30** Cesty za poznáním: Athény **18:00** Noeland (23. díl) **18:20** Felicianek **10 18:30** OVCE.sk: Zatajovaný kamarát [P] **18:40** Sedmihlásky **18:45** Mexico pohledem dobrovolníka **19:45** H2Onews (134. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa [P] **20:00** Noemova pošta 2011: září [L] **21:35** Mikroregion Třemšín (6. díl) **21:45** Na koberečku (109. díl) **22:00** Nedělní čtení: 24. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Cesta k andělům (43. díl): Marek Orko Vácha **23:35** Historie fašismu (1. díl): zrod zla v Itálii **0:10** H2Onews (134. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **0:20** Putování modrou planetou: Čína **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 10. 9. 2011: 6:05 H2Onews (134. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **6:15** Křížovatky arcibiskupa Dominika Duky (10. díl) **6:55** P.S. **7:20** Řezbář bez hranic **8:05** Pocahontas - indiánská princezna [P] **9:40** Noeland (23. díl) **10:00** Sedmihlásky **10:05** Zikův svět zvířat (13. díl) **10:30** NOEparáda (128. díl) **11:20** Mexico pohledem dobrovolníka **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny: 8. 9. 2011 **12:25** Nedělní čtení: 24. neděle v mezidobí **12:55** Přejeme si... **13:15** Léta letí k andělům (30. díl): Jan Potměšil **13:40** Jak potkávat svět (4. díl) **14:40** Noekreace aneb Vandrování (103. díl) **14:50** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **15:20** Platinové písničky (49. díl): Dechovka **15:55** H2Onews (134. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **16:05** Loreto **16:25** Studená sprcha /CZ/: Festival pod věží 2010 **16:45** Podmořské útesy St. Johns reefs **17:00** Generální audience papeže Benedikta XVI. **17:30** Jen Bůh

CENTRUM NADĚJE A POMOCI, Vodní 13, Brno

Základem naší práce je podpora rodinného života a úcta k životu. V rámci širokých aktivit centra je též provozována **gynekologická ambulance**. V naší ambulanci nepředepisujeme hormonální antikoncepci, nezavádíme nitroděložní tělíska, snažíme se podpořit rodiče v přijetí původně neplánovaného těhotenství, a vůbec k přijetí dítěte jako daru. S tím také souvisí podpora pacientek, aby zbytečně nepodstupovaly testy na vývojové vady miminka. V rámci spolupráce s dalšími poradnami našeho centra učíme zájemce tzv. symptotermální metodu přirozeného plánování rodičovství. Díky této znalostem nejen ze máme řadu spokojených klientů, kteří se velice úspěšně vyhýbají počtí dítěte, ale na druhou stranu jsme velice úspěšní i v případech, kdy se na nás lidé obrací s nechtěnou neplodností. Úspěšnost léčby primární či sekundární sterility je v našem centru vysoká, a to zcela bez zásahů umělého oplodnění, bez jakékoliv organismus poškozující stimulace ovulace. Věříme, že gynekologů, kteří se snaží alespoň částečně ve své praxi naplnit úctu k životu, je v republice více. Proto bychom rádi uspořádali v prostorách našeho centra **první neformální setkání gynekologů, pracujících ve znamení úcty k životu a k rodině, a to v sobotu 17. 9. 2011 od 15.30 hodin**. Setkání je určeno pro lékaře-gynekology, i v přípravě, nemocniční i ambulantní. Pokud o takovém gynekologovi víte, prosíme, předejte mu naše srdečné pozvání k účasti. Zájemce o setkání prosíme, aby co nejdříve vyplnili přihlášku na webových stránkách <http://www.cenap.cz/vzdelavani.php> - v odkazu **Setkání gynekologů**. **Uzávěrka přihlášek je v pátek 9. 9. 2011.** Během víkendu **16.-17. 9. 2011** v našem centru též pořádáme **akreditovaný seminář pro porodní asistentky, zdravotní sestry a laktiční poradkyně k problematice efektivního kojení** - více je též v sekci **Vzdělávání** na www.cenap.cz. Ještě jsou nějaká místa volná, můžete tedy informovat svou porodní asistentku nebo známou laktiční poradkyni.
MUDr. Ludmila Lázníčková za celý tým CENAP

18:00 Meandry řeky Odry [P] **18:25** Sedmihlásky **18:30** OVCE.sk: Zatajovaný kamarát **18:40** Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales **19:10** Ekoauto (21. díl) **19:25** Nedělní čtení: 24. neděle v mezidobí **20:00** Cesta k andělům (55. díl): Jaroslav Šindelář [P] **20:55** Baroko na cestách Jiřího Sehnala **21:15** Putování modrou planetou: Egypt [P] **22:00** Perličky zdraví a odpočinku **22:45** Člun: Katolická církev ve Vietnamu **23:00** Atlas Charity: Hospic Rajhrad **23:15** Noční univerzita: Vira z pohledu systematické teologie - David Bouma **0:05** Záznam koncertu v rámci Harfových dnů 2006 **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 11. 9. 2011: 6:15 Nedělní čtení: 24. neděle v mezidobí **6:45** Bol som mimo **6:55** Jak potkávat svět (4. díl) **7:55** Jen Bůh **8:20** Dvě věže **8:30** miniDIZO **8:45** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (1. díl): Marek Orko Vácha **9:05** Vlci v Lužici **9:35** Na koberečku (109. díl) **10:00** Mše svatá z Ancony s papežem Benediktem XVI.: závěr 25. italského národního eu-charistického kongresu [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:05** Platinové písničky (50. díl): Dechovka [P] **13:40** Cesta k andělům (55. díl): Jaroslav Šindelář **14:30** Atlas Charity: Hospic Rajhrad **14:45** P. Vojtěch Kodet - Pozvání na svatbu **16:10** Obrázky z Joglandu **16:25** Zvěčněné šupolím **16:45** Noekreace aneb Vandrování (104. díl) [P] **16:55** Sedmihlásky [P] **17:00** Noeland (23. díl) **17:20** Mexico pohledem dobrovolníka **18:00** Transport [P] **18:35** Studená sprcha /CZ/: Festival pod věží 2010 **19:05** Léta letí k andělům (30. díl): Jan Potměšil **19:25** Společně na cestě [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (2. díl): Marek Orko Vácha [P] **20:25** Octava dies (636. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **21:00** Koncert chval z katolické charismatické konference 2011: Chapela [P] **22:30** Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Caldey Island, Wales **23:00** Nedělní čtení: 24. neděle v mezidobí **23:30** Bol som mimo **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:45** Loreto **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

MONTICHIARI – Rosa Mystica – pouť obětovaná za kněze, bohoslovce, řeholníky a řeholnice. **Odjezd v pátek 7. října 2011 v 16 hod. z Prahy. Příjezd v neděli 3. října 2010 v 7 hod. ráno.** Cena: 1800 Kč. Jedeme přes dvě noci v autobusu s lehátkovou úpravou. **Sobotní program:** mše sv. v Dómě, domek Pieriny Gilli, obchod s devocionáliemi, mezinárodní slavnostní procesí se sochami a květinami ve Fontanelle (pořádá OPUS ROSA MYSTICA), křížová cesta, osobní volno. Odjezd do Prahy v 18 hod. **Přihlášky** na tel./fax: 222 963 864, Ing. Kmochová.

OBNOVENÉ POUTNÍ MÍSTO PANNY MARIE OCHRANITELKY – KRĚBY U PRASKLIC: Srdečně zveme na oslavy svátku Jména Panny Marie a výročí obnovení poutního místa. **Program: Sobota 10. září 2011 – pouť mládeže** – 20.00 hod. – program mládeže, noční křížová cesta na Krěby • 21.00 hod. – mše svatá za mládež, oslavuje P. Josef Červenka. **Neděle 11. září 2011 – hlavní pouť** – 14.00 hod. – zahájení slavnosti u farního kostela v Prasklicích, průvod s milostným obrazem Panny Marie na Krěby • 15.00 hod. – poutní mše svatá na místě zbořeného poutního kostela. **Pondělí 12. září 2011 – svátek Jména Panny Marie** – celodenní poklona a uctívání milostného obrazu Panny Marie ve farním kostele v Morkovicích, kam byl obraz po zrušení poutního kostela r. 1784 přenesen • 8.30 hod. – radostný růženec • 9.00 hod. – mše svatá na zahájení poklony • 12.00 hod. – Anděl Páně a růženec světla • 15.00 hod. – bolestný růženec • 17.30 hod. – slavný růženec • 18.00 hod. – mše svatá a světelný průvod s obrazem Panny Marie městem. **Úterý 13. září 2011** – 17.00 hod. – fatimský den na Krěbech, mši svatou oslavuje novokněz P. Pavel Martinka, kaplan v Uherském Brodě.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na nový, volně koncipovaný **cyklus duchovních obnov ŠKOLA BLAHOŠLAVENSTVÍ**, který souvisí s pastorační přípravou na rok 2013. Duchovní obnova na téma **Blahoslavení chudí v duchu** se uskuteční **ve dnech 24.–25. 9. 2011.** Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 19. 9. 2011** na e-mail: info@premonstratky.cz nebo na tel. č. 733 755 836.

VÍKEND PRO SENIORY na Svatém Hostýně se koná 23.–25. září 2011 a je určen pro ty, kteří prožívají „třetí věk“ svého života. Součástí víkendu jsou přednášky zaměřené na „radosti a starosti“ stáří, rodinné vztahy, vztah k Bohu a prohloubení duchovního života. Během víkendu bude příležitost ke společným modlitbám, rozjímání, adoraci, mši svaté, svátosti smíření, popř. i svátosti pomazání nemocných a k rozhovoru s knězem a s lektorkami. **Přihlásit se můžete na adresu:** Marie Budínová, Prostřední 437, 765 02 Otrokovice • tel. 608 407 141.

Duchovní správa poutního místa **Panny Marie Pomocné u Zlatých Hor** srdečně zve na **POUŤ NÁRODŮ**, která se koná **v sobotu 17. září 2011.** **Program:** 10.00 hod. – přivítání poutníků P. Stanislavem Le-kavým a P. Petrem Tarlinským • 10.10 hod. – společná modlitba růžence • 11.30 hod. – litanie k Duchu Svatému • 11.45 hod. – příprava ke mši svaté • 12.00 hod. – mše svatá, kterou budou společně sloužit biskup ostravsko-opavský Mons. František Václav Lobkovicz, biskup z Opole Mons. Andrzej Czaja, biskup z Gör-litz Mons. Wolfgang Ipolt, prelát z Görnitz Hubertus Zomack a další kněží a spolubratři • 14.30 hod. – mariánská pobožnost se svátostným požehnáním. **Z Jeseníku** pojedete v tento den **zvláštní autobus** od kostela v 8.00 hod. a bude zastavovat na všech obvyklých zastávkách. **Zpět z poutního místa** je rovněž odvoz autobusem. Autobus z vlakového nádraží ve Zlatých Horách odjíždí v 8.45 a 10.15 hod. **Příjezd vlaků do Zlatých Hor:** 8.24 a 10.09 hod. **Příjezd autobusů z Jeseníku do Zlatých Hor:** 8.08 a 8.20 hod. **Příjezd autobusů z Jeseníku do Zlatých Hor,** zastávka poutní kostel: 10.10 hod. **Další informace** na tel. 584 425 916.

Římskokatolická duchovní správa v Římově Vás srdečně zve na **PODZIMNÍ POUŤ V ŘÍMOVĚ**, která se koná **v neděli 18. září 2011 ke svátku Povýšení svatého Kříže.** **Program poutí:** mše svatá v předvečer pouti v sobotu 17. září v 18 hodin • mše svatá v neděli 18. září v 7.15 a 9 hodin, slavná mše svatá v 11 hodin (slouží Mons. Jiří Paďour OFMCap., biskup českobudějovický) • během dopoledne příležitost ke svaté zpovědi • svátostné požehnání a zakončení pouti ve 14.30 hodin.

Liturgická čtení

Neděle 4. 9. – 23. neděle v mezidobí

1. čt.: Ez 33,7–9
Ž 95(94),1–2,6–7b,7c–9
Odp.: 7c–8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte své srdce!*)
2. čt.: Řím 13,8–10
Ev.: Mt 18,15–20
Slovo na den: *Kárej mezi čtyřma očima.*

Pondělí 5. 9. – ferie

1. čt.: Kol 1,24–2,3
Ž 62(61),6–7,9
Odp.: 8a (*U Boha je má spása a sláva.*)
Ev.: Lk 6,6–11
Slovo na den: *Postav se doprostřed.*

Úterý 6. 9. – ferie

1. čt.: Kol 2,6–15
Ž 145(144),1–2,8–9,10–11
Odp.: 9a (*Hospodin je dobrotivý ke všem.*)
Ev.: Lk 6,12–19
Slovo na den: *Sestoupil s hory.*

Středa 7. 9. – nez. pam. sv. Melichara Grodeckého

1. čt.: Kol 3,1–11
Ž 145(144),2–3,10–11,12–13ab
Odp.: 9a (*Hospodin je dobrotivý ke všem.*)
Ev.: Lk 6,20–26
Slovo na den: *Radujte se, když vás lidé potupí.*

Čtvrtek 8. 9. – svátek Narození Panny Marie

1. čt.: Mich 5,1–4a
nebo Řím 8,28–30
Ž 13(12),6ab,6cd
Odp.: Iz 61,10 (*Radostí jásam v Pánu.*)
Ev.: Mt 1,1–16,18–23
Slovo na den: *Hle, panna počne a porodí syna.*

Pátek 9. 9. – nez. pam. sv. Petra Klavera

1. čt.: 1 Tim 1,1–2,12–14
Ž 16(15),1–2a+5,7–8,11
Odp.: 5a (*Ty jsi, Hospodine, mým dědičným podílem.*)
Ev.: Lk 6,39–42
Slovo na den: *Dobře vidět.*

Sobota 10. 9. – nez. pam. bl. Karla Spinoly nebo sobotní pam. P. Marie

1. čt.: 1 Tim 1,15–17
Ž 113(112),1–2,3–4,5a+6–7
Odp.: 2 (*Bud' velebeno Hospodinovo jméno nyní i navěky! Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 6,43–49
Slovo na den: *Z dobrých pokladnic svého srdce dobro.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

3. – 10. ZÁŘÍ 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 4. 9.		PO 5. 9.		ÚT 6. 9.		ST 7. 9.		ČT 8. 9.		PÁ 9. 9.		SO 10. 9.	
Antifona	1028	1148	1044	1164	1060	1181	1075	1197	1493	1681	1106	1230	1122	1247
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	786	884
Ranní chvilky:														
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1061	1181	1076	1197	1494	1682	1107	1231	1123	1248
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1494	1682	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	813	914	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1065	1186	1079	1201	1495	1683	1111	1235	1126	1251
Antifona k Zach. kantiku	714	806	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1495	1683	1111	1235	1499	1688
Prosby	1033	1153	1049	1169	1065	1186	1080	1202	1655	1872	1111	1236	1126	1252
Závěrečná modlitba	714	806	1050	1170	1065	1187	1493	1681	1495	1683	1112	1687	1499	1688
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	792	890	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1495	1684	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1496	1684	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	714	806	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1495	1683	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
SO 3. 9.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1071	1192	1085	1208	1497	1685	1117	1242
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1498	1686	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1661	1878	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1074	1195	1089	1212	1498	1686	1120	1246
Ant. ke kant. P. M.	714	805	715	806	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1498	1686	1121	1246
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1074	1196	1090	1212	1664	1881	1121	1246
Záv. modlitba	714	806	714	806	1060	1181	1075	1196	1493	1681	1495	1683	1122	1687
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

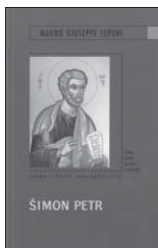
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

ŠIMON PETR • LIDSKÝ PŘÍBĚH PRVNÍHO Z APOŠTOLŮ

Mauro Giuseppe Lepori • Z italského přeložil David Vopřada

V Leporihovi podání objevíme apoštola Petra jako člověka z masa a krve, s jeho nezaměnitelným lidstvím, s křehkostí i velikostí, které k němu patří. Knihu lze proto číst nejen jako rozjímání nad životem prvního z apoštolů, ale i jako nástin základních pravd křesťanské antropologie, protože v mnohých aspektech se pozná každý autentický učedník Kristův.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 117x180 mm, 104 stran, 119 Kč

gického myšlení, ale vynikají i zálibou v paradoxu, kterému nechybí filosofická hloubka.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 117x180 mm, 208 stran, 210 Kč

NEVINNOST OTCE BROWNA

Gilbert Keith Chesterton • Z angličtiny přeložila Zora Freiová

Hlavní hrdina Chestertonových detektivek, otec Brown, se vyzná v duši zločince. Logika vraždy je pro něho především tragickou logikou motivace. Ví, že zvláště v bohaté společnosti se daří neřestí, neboť tato „třída neuznává žádnou vládu, ani vládu zákona“. Dokonalý zločin neexistuje, v obrazu vždy chybí klíčový detail. Přetvářka a lež mají svá omezení, jenom se umět dívat. Chesterton – autor přibližně 80 knih – (podobně jako Georges Simenon) považoval detektivku za jeden z nejvyšších uměleckých žánrů, protože v srdci zločinu se skrývá existenciální otázka po smyslu života. Snad proto jsou příběhy otce Browna tak fascinující.

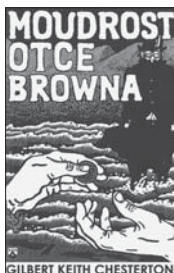
Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 192 stran, 239 Kč

MOUDROST OTCE BROWNA

Gilbert Keith Chesterton • Z angličtiny přeložila Zora Freiová

G. K. Chesterton ve svých povídkách obohatil detektivní žánr o charakteristickou postavu nenápadného katolického kněze otce Browna, jehož zdravý rozum a železná logika doplněná intuící řeší nejrůznější zločiny a tajemné události. Otec Brown je však především velkým specialistou na zločincovu duši, zná její vášně, slabosti i triky. Přetvářka a lež mají vždycky svá omezení, záleží jen na schopnostech pozorovatele, tedy na tom, jak dobře se umí dívat a co ze svých pozorování dokáže vyvodit. Sám autor považoval svoje detektivky za důležitou část vlastní tvorby, protože v nich nechtěl čtenáře jen vzrušit a pobavit, ale do zajímavého děje zasazuje i filosofický podtext. Proto nejsou tyto příběhy jen poutavým cvičením lo-

TĚŠIT SE JE NEJHEZČÍ

Petr Vrbický

Předložené svěží dílko nás opakovaně provede liturgickým rokem, což nám poslouží k tomu, abychom si znovu uvědomili, na čem stojí náš život, kam míří naše naděje, a abychom znovu vyrazili na cestu, pokud přešlapujeme na místě.

Cesta • Brož., 117x160 mm, 168 stran, 98 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.